

TAS, KURIS JUMYSE

Dėkoju, Broli Nevilli. Telaimina tave Viešpats.

Dar pastovėkime, kol pasimelsime. Dabar nulenkime galvas. Ir visi, kurie nori būti paminėti šioje maldoje, pakelkite rankas ir tarkite: “Dieve, tai aš”.

² Švenčiausias ir maloningasai Dieve, mes pavedame šiuos žmones su jų prašymais Tau. Jie paprašė paminėti juos. Ir, Viešpatie, mano ranka taipogi pakelta. Meldžiu Tave, būki mums gailėstingas. Tu žinai mūsų reikmes ir mes melsimės, kaip Tu mus mokei melstis: “Teateinie Tavo Karalystė. Tebūnie Tavo valia kaip Danguje, taip ir žemėje”. Tėve, mes ši vakarą prašome gailėstingumo, Dvasios laisvės, kad galėtume žmonėms nešti Evangelijos Tiesą, kuri, mes tikime, yra šios valandos Žinia Tavo Bažnyčiai. Viešpatie, meldžiame, kad mes būtume ta dalimi Bažnyčios, būsiančios iškviestos paskutinėmis dienomis! Tėve, jei mes nesame ta dalimi, tuomet atskleisk mums, ką mes privalome padaryti, kad būtume ta dalimi. Ir suteiki mums malonę, jėgą šią sunkią valandą, kuri dabar žemėje, kai išmėginami visi gyvenantys čia. Duoki mums Tavąją Šventąją Dvasią, kad vestume ir vadovautumei mums, kad galų gale, pabaigoje mes ateitume pas Tave ramybėje, tam Amžinajam Gyvenimui, kurio visi tikintieji laukė nuo laiko pradžios. Padėk mums, Viešpatie. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

Galite sėsti.

³ Aš išties dėkingas už privilegiją būti čia ši vakarą—ši vakarą ir už Dievo malonę, suteiktą mums per Jėzų.

⁴ O dėl šio ryto Žinios, na aš noriu, kad visi gerai suprastų. Na aš pasiitikiu Dievu, tai ne tas laikas. Suprantate? Bet Žinia yra tiesa. Žinia yra teisinga. Tai bus, vieną kartą tai įvyks, jei ne ši kartą. Ir atrodo labai panašu į tą laiką, aš pasijaučiau kaip tada seniai Paulius, kuris pasakė: “Aš nevingiau jums paskelbti visų nutarimų”, matote, visko, kas turėjo būti padaryta.

⁵ Buvo vienas dalykas, ką padariau ši rytą, aš gailiuosi, jog tai pasakiau. Aš—aš paminėjau brolio vardą, aš manau, jog tai neteisinga. Neturėjau taip pasielgti. Niekuomet neminiu žmonių vardų; jei juosta patektų į jo rankas. Aš noriu pasimatyti ir pasikalbėti su juo, nes prisimenu, kai brolis, didis žmogus, geras žmogus pamokslavo štai už šios katedros, Brolis Davidas duPlessis. Ir aš nenorėjau paminėti jo vardo. Aš buvau susirūpinęs Žinia ir taip toliau, dėl to, ar dabar tas laikas ir paminėjau brolio vardą. Nedarau to. Apgailėstauju, kad taip pasielgiau. Myliu Brolių Davidą duPlessisą. Jis yra mūsų brolis, ir aš—aš manau, kad toks protingas žmogus turėtų daugiau nusimanyti Rašte.

Papasakosiu jums. Aš kalbėjau su Davidu . . .

⁶ Kartą jis kalbėjo man surinkime. Jis pamokslavo iš šios katedros ar senojoje bažnyčioje štai iš šios katedros. O jo brolis, Justus, buvo mano vertėjas Pietų Afrikoje, kur aš važiuosiu. Jie yra iš puikios šeimos, iš sekmininkų, tikrai puikus žmogus. Davidas, mano manymu, vienu metu buvo Pasaulio Sekmininkų Asamblėjų ir Pasaulio Sekmininkų Asociacijos pirmininkas. Jis buvo vienas iš pirmininkų. O vėliau jis atvyko į Jungtines Valstijas ir apsistojo Teksase drauge su Broliu Gordonu Lindsayumi, ir tuomet pradėjo pamokslauti įvairiose vietose.

⁷ Bet štai kur, mano manymu, mūsų brangus brolis padarė klaidą; kaip aš ar kas kitas gali padaryti; jis užmezgė ryšius su aukštuomene. Jis vis kalbėjo apie Prinsono Universitetą ir tas vietas, kur jis kviečiamas, manydamas, jog elgiasi teisingai, mesdamas pašarą tiesiai į mašiną; suprantate, ir taip džiūgavo!

Ir ne tik tai, bet Visos Evangelijos Verslininkai, kurie remia mano surinkimus pasaulyje. Suprantate? Aš—aš myliu tuos žmones, suprantate, bet aš tikrai nesutinku su jais dėl tų pagrindų, kuriuos jie—jie yra—jie yra . . . Nuo kurių jie—jie pasitraukė, tų pagrindų, nuo kurių jie pradėjo, o dabar tapo kaip bet kuri kita organizacija ar dar kas nors. Suprantate? Ir štai kas yra—jie nesistengia likti sekmininkais, bet stengiasi sumaišyti sekmines su visu kitu.

⁸ Ir man atrodo, kad Brolis duPlessis, toks nuostabus, puikus žmogus, pakankamai žino Raštą, kad, matydamas, kaip mieganti mergelė mėgina nusipirkti Aliejaus, suprastų, jog laikas praėjo. Suprantate? Atminkite, kai ji atėjo nusipirkti Aliejaus, Aliejaus nebebuvo. Tai Raštas. Ir ji pasakė: “Duokite mums savo Aliejaus”, Bažnyčiai, [Broliis Branhamas keturis kartus beldžia į katedrą—Red.], tačiau ji Jo negavo. Ji galėjo šokinėti, kalbėti kalbomis, dar ką daryti, bet, pagal Paties Dievo Žodį, ji Jo negavo. Ir ji atsidūrė lauke tamsybėse; o ten buvo verksmas, dejonės ir dantų griežimas, kai išrinktoji Nuotaka įėjo. Protingoji mergelė turėjo Aliejaus savo žibinte.

⁹ Na aš—aš pažįstu kitą žmogų, kai kas atsitiko visai neseniai. Tie puikūs žmonės, suprantate, tampa tokie maži, jūs žinote, ką turiu galvoje, tokie maži tarp žmonių. Ir pirmiausia tu sužinai, kad jie jaučia, jog tai daro Dievas. O daugelį kartų tai daro velnias. Suprantate?

¹⁰ Jėzus turėjo galimybę stoti prieš Erodą; Jis turėjo galimybę būti prieš daugelį, o jie norėjo panaudoti Jį spektakliui. Suprantate?

Visa tai jie mėgina padaryti su Sekminėmis. Sekminės išeina iš tų dalykų, kad būtų kas kita. “Ir kaip kiaulė vėl voliojasi, o šuo sugrižta prie savo vėmalo”, dabar Ėkumeninėje taryboje. Suprantate? Tai labai blogai. Tai gėda.

¹¹ Dievas laiko mane mažą ir nuolankų, kad Jis galėtų atskleisti Savo Tiesą. Suprantate? Niekuomet to nenoriu; jokių žėrinčių šviesų, jokio spindesio ir blizgesio pasauliui. Kad tik eičiau su paniekintaisiais Viešpaties. Kad būčiau su Žodžiu.

¹² Dabar pakalbėsime apie Ekumeninę tarybą, susivienijančią su Vatikanu. Ar manote, kad jie gali susivienyti dėl Žodžio? Jie gali susivienyti į organizaciją, bet ne dėl Žodžio. Suprantate? Tai tiesa. Taigi čie nėra ką spręsti. Matote? Organizacija, visada ta pati, viskas taip pat; viskas išvien, motina ir duktė. Bet kai prieinama prie šio Žodžio, aš esu tvirtai prieš metodistus ir baptistus, ir presbiterionus lygiai taip pat, kaip ir prieš katalikybę, nes tai motina ir duktė pagal šį Žodį. Štai šį Žodį aš ginu, suprantate, *Šį*, kiekvieną Žodį iš Čia.

¹³ Na tas brangus brolis, jis su žmona yra artimi mano draugai. Daugelis jūsų matėte tame žurnale, kaip tat tas brangus, Dievo siųstas brolis galėjo leisti savo žmonai. . . .Kažkas pasakė, kad ji buvo panaši į Zakliną Kenedi, ji buvo apsikirpusi plaukus, pasidariusi šukuoseną. Kas gi tai? Ji bendrauja su tais žmonėmis visą laiką, ir galų gale. . . .

Geras vyras ima blogą moterį, ji arba tampa gera moterimi, arba. . . .Noriu pasakyti, geras vyras ima blogą moterį, ji arba tampa gera moterimi, arba jis tampa blogu vyru. Parodyk man savo draugus ir aš pasakysiu, kas tu esi. Suprantate? Pagal plunksnas paukščiai sulekia. Saugokis blizgesio!

¹⁴ Aš nusileidau į kasyklą seneniai, tuose kalnuose prie Arizonos ir—ir Meksikos sienos. Mes su Broliu Sothmannu, kuris yra čia, buvome tenai drauge. Tenai iškasiau tai, kas. . . .Tai atrodo lygiai kaip auksas. Bet vienintelis būdas pažinti, jog tai ne auksas—jis blizga labiau už auksą. Jis blizga. O auksas ne blizga, o spindi. Suprantate? Jis vadinamas “kvailių auksu”. Ir vertas ne daugiau nei ta uoliena, kurioje randamas. Jis vadinamas geležies piritu. Manau, kad. . . .Mokslininkai tvirtina, jog vanduo ir rūgštis tirpalas ar kitos medžiagos neprasiskverbia į jį pakankamai, kad užgrūdintų ir padarytų iš jo auksą. Taigi jis—jis labiau blizga, tačiau neturi savyje tam tikrų cheminių medžiagų.

Lygiai taip yra ir daugybė apsimestinės Krikščionybės, suprantate, ji blizga, panaši į Holivudą. Bet Bažnyčia spindi Evangelija. Suprantate?

¹⁵ Na viena sesuo, Billis ką tik parodė man, buvo tokia maloni, kad gavo žurnalą *Life* su šia nuotrauka, išplatino, apie tuos septynis Angelus, nupaveiksluotus ir atsiuntė man. Štai ta nuotrauka. Ir jei atkreipsite dėmesį, baigdami, grįždami, kai jau tie Angelai atnešė tą Žinią, sudarė piramidės formą; lygiai taip, kaip jums sakiau trys mėnesiai prieš tam įvykstant. Ar tai tiesa? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

Ir tas pastebimas Angelas, atmetęs savo sparnus atgal, atgal, jūs pamenate Jį. Pasakė: “Jo galva buvo. . . .artėdamas tokiu

greičiu”. Ar nepastebite *čia* sparnų? Štai *čia* yra Angelas, tiksliai taip, kaip buvo pasakyta.

¹⁶ Na tik Dievas taip gali padaryti. Jie taip pat turi nuotrauką moters, kuri pasakė . . . Daugelį kartų, žmonės sako . . .

¹⁷ Atpažinimu sako: “Ant šio žmogaus krenta mirties šešėlis, tamsus šešėlis”.

¹⁸ Jie kalba: “Na jis tik taip sako”. Matote, tai žmonės, kurie negali nueiti viso kelio, jie negali to suvokti. Jie gali su tavimi šaukti, jie gali—jie gali kalbėtis su tavimi; tačiau kai prieinama prie tikro tikėjimo visu tuo, visa siela ir kūnu, jie nebegali.

Taigi, bet jūs matote, jei Dievas yra tame ir kalba Tiesą, tai yra paskutinis istorijos tarpsnis. Tai yra paskutinis pasaulio istorijos etapas. Ji baigiasi. Vieną dieną laiko nebebus. Dievas viską patvirtina, dvasiškai ir moksliskai.

¹⁹ Kai aš pasakiau, nedidelis vaikas: “Šviesos Stulpas, atrodė tarytum žvaigždė”.

²⁰ Kiek jūsų prisimenate, kai anksčiau vadindavo Tai “Žvaigždė”? Kai Jis pasirodė tenai prie upės, kai Jis pasakė: “Kaip Jonas Krikštytojas, siustas . . .”

²¹ Taigi pagaliau Tai nusileido ir Tai buvo nufotografuota. Mes turėjome vieną *čia* kažkur. Taip, jie sako, kampe; aš nematau. Moksliskai įrodyta, jog tai Tiesa.

²² Taigi, sakė, kad ant žmonių “krenta šešėlis”. Na štai moteris, nuotrauka. Štai ji, paprasta, kaip ir bet kuri kita nuotrauka; kaip fotografuojama aparatu. Aš pasakiau . . . Žmogus domėjosi tuo. Ir pasakiau moteriai: “Jus dengia mirties šešėlis, vėžys. Yra tamsus šešėlis”. Jis atsisuko ir nupaveikslavo. Ta moteris buvo *čia*, liudijo ir gali būti *čia* ši vakarą, kiek man žinoma. Suprantate?

Taigi *čia* ta moteris, virš kurios tarytum juodas gobtuvas. Gerai, taigi tai yra mokslinis įrodymas, jog tai tiesa. Ir tuojau po to, kai moteriai buvo paskelbta: “sveika”, jie nupaveikslavo, ir jo nebebuvo tenai. Kas tuomet paveikė objektyvą? Kas išnyko, kas nebepaveikė objektyvo, kai buvo paskelbta, jog ji išgydyta? Suprantate?

Tuomet *čia* stovėjau, sakiau jums, jog ateis Angelai.

²³ Brolis Fredas, būdamas vienu . . . Ne taip seniai mačiau Brolių Fredą. Maniau, kad jis *čia*, bet kažkur jį pamečiau iš akių. O, štai ten, teisingai. Jis stovėjo už dviejų mylių ar pusantros, ar už dviejų mylių nuo manęs; girdėjo sprogimą, pajuto, kaip krito akmenys ir visa kita. Teisingai, Broli Fredai?

Tenai buvo Angelai, atsiųsti su Žinia. Ir štai netgi piramidės formos, kaip rodžiau jums, kad bus, pasakojau jums, kaip jie bus išsidėstę prieš išnykdami.

Nuotrauka po nuotraukos, visoje šalyje, iki pat Meksikos, trisdešimties mylių aukštyje ir dvidešimt septynių mylių pločio. Ir tokiame aukštyje, kur netgi drėgmės, nieko negali. . . Drėgmės nebūna aukščiau nei aštuonios devynios mylios, jie buvo tenai, kur nėra iš ko susidaryti drėgmei. Suprantate? O tai buvo, manau, dvidešimt septynių mylių aukštyje ir trisdešimties mylių pločio, arba tai buvo—tai buvo dvidešimt- . . . ar trisdešimt mylių aukštyje ir dvidešimt septynių mylių pločio, viena arba kita. Ji buvo įdėta *Life* žurnale ar *Look*. Kuriame—*Look* ar *Life*? *Life*, žurnale *Life*. Manau, jog gegužės 17-osios numeryje. Štai taip.

²⁴ Štai mokslinis įrodymas, jog tai yra Tiesa, vis dėlto mūsų—mūsų nejaudina, ar tai Tiesa; moksliskai ir dvasiškai, kas buvo pasakyta, išsipildo. Taigi Septynių Antspaudų Žinia, užbaigta, tai visos Biblijos Žinia. Septyni Antspaudai užbaigė Naująjį Testamentą ir jį užantspaudavo. Tai tiesa. Na mes žinome tai iš pranašiško tvirtinimo, moksliskai, ir iš Žodžio. Liudija trys, jog tai Tiesa.

²⁵ Todėl mes žinome, jog esame laiko pabaigoje. Mes čia. Nežinau, kiek, aš—aš. . . Jis neleis mums to sužinoti, kadangi Jo Atėjimas bus “lyg vagis naktį”. Mano draugai, mano broli, sese, būkime pasirengę, nepaisant nieko. Sudrausminkime save. Suprantate? Nes pasaulis eis toliau. Jie net nesužinos, jog tai įvyko. Kai gailėstingumo durys bus užvertos, pamokslininkai pamokslaus išgelbėjimą, ves žmones į atgailą, tės lygiai taip pat, kaip visuomet. Taip buvo anais amžiais, ir buvo. . . Bus šiame amžiuje.

Paėmimas bus toks netikėtas ir toks greitas, kad pasaulis net nepastebės, jog jų nebėra. Teisingai. Jie nieko nesužinos. Jis ateina ir nepastebimai Ją paima. Jis praeis, jie nieko nesužinos apie tai.

Taigi melskitės. Melskitės už mane. Aš melsiuosi už jus. Mes nežinome, kada išmuš ta valanda, bet mes tikime, jog tai įvyks greitai. Laikykitės atokiai nuo blizgesio. Laikykitės Evangelijos, suprantate, laikykitės ir melskitės.

²⁶ Na Billis parašė man čia laiškelį, tai yra, raštelį ir pranešė, jog kažkas nori pašvesti kūdikį. Jei tai tiesa, (ar taip?), pakelkite ranką, jei kas. . . Taip, du kūdikiai. Gerai, atneškite juos. Ir Brolis Nevillis. . . Ar negalėtų mūsų sesuo priėti prie pianino minutėlei dėl kūdikio pašventimo. Mes nenorime, kad tai būtų praleista.

²⁷ Dabar atminkite, šiuo laiku rytoj vakare, Viešpaties valia, aš būsiu Niujorke. Mes vyksime tenai kaip į mūsų lauką, “kovoti gerą Tikėjimo mūšį”.

²⁸ Štai čia, sese, prašytume. Štai čia priekyje, ir aš juos paimsiu. Taip, ponai. Dėkoju. O dabar mes esame. . .

²⁹ Kiek melsis už mane? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Taigi, jei tokia Dievo valia; tikiuosi, Jis to nori; sekmadienį, po

savaitės. . . Jei gerai Broliui Nevillui. [Brolis Nevillis sako: “Puiku”.] Sekmadienį, po savaitės, aš grįšiu pakeliui į Luizianą ir stabtelėsiu čia surinkimui bažnyčioje. [“Amen”.]

³⁰ Noriu jums visiems padėkoti už jūsų gerumą. Ta dama, atsiuntusi man saldinių, aš— aš vertinu tai. Nežinau, kas ta dama. kažkas man atsiuntė dėžę ledinukų ir tokių mažų saldainiukų. Jie buvo tikrai, tikrai skanūs. Aš ir dabar jų prisivalgęs, dėkoju jums. Ir jūs manote, kad tie maži dalykai nieko nereiškia? Žinoma reiškia; nedidelis ženklas. Įvairūs žmonės įteikia mielas dovanėles. Parodo Billiui Pauliui, įteikia jas ir visa kita. Aš— aš gaunu, matote. Jūs nežinote, kaip aš tai vertinu! Telaimina jus Dievas. Aš prisimenu tai, matote, o kaip labiau Jis prisimena. “Kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų Mano, Man padarėte”. Suprantate? Taigi gailėstingumas bus parodytas už gailėstingumą.

³¹ Na čia yra keli šaunūs bičiuliai. Ar jūs. . . Norėčiau, kad jūs paskui atsisotumėte ir sugiedotumėte *Atveskite juos*. Gerai, jūs, broliai, atėkite čia minutėlei.

Nagi štai pirmasis, mažos rudos akelės žiūri į mane mielai šypsodamos. Mergaitė, koks jos. . . [Motina sako: “Sharon Rose. Sharon Rose”.] Sharon Rose, man tai puikus vardas. [“Mes ją pavadiname, Broli Branhamai, pagal jūsiškę”.] Kaip mano mergaitė, kurios nebėra. [“Mes taip ją pavadiname dar jai negimus, Broli Branhamai”.] Davėte vardą dar jai negimus. Gimusiai mergaitei ketinate duoti vardą Sharon Rose. [“Mes buvome įsitikinę, kad bus mergaitė. Ji, ji turėjo gimti”.] Turėjo taip būti. [“Sharon Rose Goodman”.]

Žinote, ką? Nežinau, žinote tai ar ne; jei mano žmona čia stovėtų, ji, galimas dalykas, apalptų. Tai lygiai tokia pati suknelė, kaip ir mano mergaitės pašventimo metu, mažosios Sharon Rose. Ši galbūt. . . Tegu ji gyvena; kai Dievas pasiėmė manąją.

Kokia jūsų pavardė? [Motina sako: “Goodman”.] Ponia ir. . . Ar jūs gyvenate šiame mieste? [“Čikagoje”.] Čikagoje. Brolis ir Sesuo Goodman, telaimina jus Dievas.

Ir, jūs žinote, mano mažoji Sharon buvo panaši. Nemanau, kad kas nors iš čia esančiųjų prisimena, kaip ji atrodė. Jos buvo tokios pat mažos rudos akelės, kaip ir jos motinos, išties miela mergytė tamsiais plaukučiais. Kaip tik apie. . .

Kokio amžiaus kūdikis? [Motina sako: “Penkerių mėnesių” — Red.] Penkerių mėnesių. Ji buvo aštuonerių mėnesių, kai Dievas ją pašaukė. Po to aš ją mačiau. Jūs žinote tą istoriją. [“Mes turime ją namuose, juostoje”.] Jūs turite namuose, juostoje.

Sharon Rose yra Žodyje. Aš sukeičiau vietomis, nuo “Rožės iš Sarono”. O Jam reikėjo mažylės ant Savo altoriaus, todėl Jis ją ir pasiėmė. Suprantate? Aš vėl būsiu su ja. Tegu jūsų mažoji Sharon gyvena, kad tai būtų toks gyvenimas, kokį ji būtų turėjusi

čia žemėje. Ir tegu ji būna su jumis Šlovėje, kaip jaučiu, jog mano Sharon bus su manimi.

Na kaip tu? Matote? Tik pažvelkite į šią draugišką mažylę! Ji tiesiog visa švyti šypsena.

Nulenkime galvas.

Brangus Dieve, aš laikau šią mažą brangenybę, mažylę Sharon Rose. Tu žinai mano širdį, Viešpatie, ką aš galvoju, todėl man nereikia to sakyti. Tebūnie palaimintas Viešpats Dievas, Kuris duoda mūsų širdims tokius mažus brangakmenius! Palaiminki Goodmanų namus. Tebūnie pagerbti tėvai, taip ir yra, turėdami namuose tokią brangenybę. Tegu ji lieka jų namuose, Viešpatie. Ir jei išauš rytojus, tebūnie tai garbinga moteris rytojui.

O dabar, Viešpatie Dieve, pagal tai, ką Tu pavedei mums atlikti Savo pavyzdžiu, Tu ėmei vaikelius į rankas ir laiminai juos, kalbėjai: “Leiskite mažutėlius pas Mane”. Ir jie atnešė kūdikį pas mane, Tavo tarną, kaip Tu sakei Savo tarnams dirbti Tavąjį darbą. Ir štai stovi Tavo tarnas, Broliis Nevillis ir Broliis Cappsas, ir aš. O dabar, Viešpatie Dieve, iš tėvo ir motinos rankų mes perduodame Tau mažąją Sharon Rose Goodman, kurią mes pašvenčiame tarnavimo gyvenimui Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas! [Sesuo Goodman sako: “Brolii Branhamai, pas mus namuose dar penki: dvi mergaitės ir du berniukai”—Red.] Dar penki be šito! [“Taip”.] Kaip miela! Telaimina jus Dievas, Brolii Goodmanai. Telaimina jus Dievas, Sese Goodman. Ir telaimina Viešpats mažąją Sharon!

Kaip laikaisi, broli? Nagi, pasižiūrėkime, aš—aš. . . Arnettas. [Tėvas sako: “Arnettas”—Red.] Arnettas. Arnettas, teisingai. [“Davėme vardą—davėme vardą kaip jūsų”.] Tikrai? Williamas, Williamas Arnettas? [“Jamesas Williamas Arnettas”.] Jamesas Williamas Arnettas. Puikus berniukas. Jūs žinote, kai ką mes su juo jau turime bendra; vardus ir panašiai perskirtus plaukus, jūs matote. Jis nuostabus berniukas, Jimmis. Manau, taip vadinate jį, Jamesu? [“Jamesas”] Jamesas, gerai.

Įdomu, ar galėčiau jį paimti? [“Galbūt jis leisis”.] Nežinau. Na, Jimmi, ką gi, mes tikri bičiuliai. Tu tai supranti, ar ne? Gerai.

Nulenkime galvas.

Viešpatie Dieve, Tu palaiminai šiuos namus, Arnettų namus šiuo nuostabiu berniuku. Ir meldžiu, kad Tu palaimintumei jo tėvą, jo motiną, jo mylimus artimuosius. Jie Krikščionys. Jo tėvas taip stipriai kovojo su rūkymu ir kitais dalykais, iš. . . Vieną dieną atėjo: “TAIP SAKO VIEŠPATS”. Jis buvo kaip ta moteris, kuri atkakliai to siekė. Nors jo reikalai nesisekė, atrodė, jog viskas slysta iš rankų, jis dar turėjo šiek tiek pinigų ir laukė nuo vieno pokalbio iki kito, kol tai įvyko. Jis tikėjo, jog tai įvyks.

Dabar jis atneša šį berniuką, kuriuo Tu jį palaiminai, o Dieve, jų sąjungos vaisių. Aš laiminu šį mažąjį Jamesą Williamą Arnettą Jėzaus Kristaus Vardu. Duok jam ilgą gyvenimą. Padaryk jį garbingu Tavo Evangelijos žmogumi rytojui, jei dar bus tas rytojus. Ir, galiausiai, kad ateinančioje Karalystėje mes būtume drauge. Aš. . . Tavo tarnai, mes dedame rankas ant jo ir pašvenčiame jį Jėzui Kristui, tam tarnavimo gyvenimui. Amen.

Laiminu jus. Telaimina jus Dievas, broli. Turite dar du? Šie tokie patys. Gerai.

Manau, kad beveik jau tu mane galėtumei pakelti, nei aš tave. Ir tai yra. . . [Brolis Arnettas sako: “. . .? . . .”—Red.] Alfredas, Alas ir Martha. Leiskite kongregacijai, noriu, kad jie pamatytų vaikus. Mano manymu, kai jie maži, jauni, jie labai mieli.

Dabar uždėkime rankas ant jų.

Ir taip pat, Visagali Dieve, mes, Tavo tarnai, dedame rankas ant šių vaikų, šio ką tik pašvęsto berniuko sesutės ir broliuko. Mes dedame rankas ant jų pašventimui, iš motinos ir tėvo į Jėzaus Kristaus rankas, tarnavimo gyvenimui Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas. Alas ir Martha, sese, išties malonu tave vėl matyti. Tebūna Viešpats su jumis.

Šis vaikinukas, štai koks jis geras berniukas. Anksčiau ir aš šitaip perskirdavau plaukus. Matote? Koks jo vardas? [Tėvas sako: “Terrellas Keithas Walkeris”—Red.] Ke- . . . [“Terrellas Keithas Walkeris”.] Herrellas Keithas Walkeris. Koks puikus berniukas!

Aš stebiuosi, tiesiog net nebežinau, matote. Jis šitaip į mane žiūri. Įdomu, ar galėčiau jį paimti? [Vaikas kalba—Red.] Gerai, Keithai? O, jis puikus berniukas. Žinoma. Argi ne mielas berniukas? Herrellas. [Motina sako: “Terrellas”] Herrellas, Terrellas Keithas Walkeris.

Visagali Dieve, iš tėvų rankų į Jėzaus Kristaus rankas, mažasis Terrellas Keithas Walkeris, mes dedame rankas ant jo, pašvęsdami Visagaliui Dievui. Tėvas ir motina šitaip trokšta, kad jų vaikas augtų, padedant Dievo pamokymams. Jei išauš rytojus, tebūna jis vertas šio pašventimo, nes mes, Tavo tarnai, dedame rankas ant šio vaiko ir pašvenčiame jį Viešpačiui Jėzui Kristui. Amen.

Laiminu jus, Broli Walkeri. Ar čia Sesuo Walker? [Sesuo Walker sako: “Taip, pone”—Red.] Tai išties puiku. Jūs turite puikų berniuką ir telaimina jus Dievas.

[Brolis Grambis kalbasi su Broliu Branhamu—Red.] Gerai, pone. [Brolis Grambis toliau kalba.] Taip. [“Ir meldėtės, kai ji gimė. Jai gimus žandikaulyje buvo auglys. Jūs už ją meldėtės, ir jis iškart dingo”.] Ta maža mergaitė, ar Brolis Grimsliis

yra mūsų. . . [Brolis sako: “Grambis”.] Grambis. Aš— aš viską supainiojau. Aš vis galvojau, kad tai Brolis Grimslis. . . Brolis Grambis atvedė šią mažą mergaitę. Jai gimus, jai ant veido buvo didelis auglys. Ir aš už ją meldžiausi, auglys dingo. O dabar jie nori, kad pasimelstume, nes. . . Ar tėvai Krikščionys? [“Ne Krikščionys”.] Jie ne Krikščionys. Ir jie bijosi, kad pikta dvasia neapimtų vaiko, jie nori, kad ji pasitrauktų.

Melskimės.

Viešpatie Jėzau, ant šio vaikelio, kai jis prie altoriaus. . . Kuriam Tu parodei gailėstingumą, pašalinai burnos auglį. Dabar pikta dvasia mėgina pasičiupti vaiko gyvybę. Jokių abejonų, kad galėtumei panaudoti šią mergaitę ir planuoti tai padaryti, bet šėtonas stengiasi sutrukdyti tą planą. Todėl mes įsakome šėtonui Jėzus Kristus Vardu patraukti rankas ir pačiam pasitraukti nuo šio vaiko; nes mes ją atiduodame Viešpačiui Jėzui Kristui, Dievo šlovei. Amen.

Broli Grambi, jūs tikite. Vaikas yra per mažas, kad turėtų tikėjimą, bet jis išsaug.

³² Aš myliu Jį. O jūs? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jis nuostabus.

Taigi aš ši vakarą visiems pažadėjau, jog baigsiu iki pusės devynių, todėl dar turiu pusvalandį. Dabar nė nebežinau. Galbūt užtruksiu šiek tiek ilgiau. Bet dabar. . .

³³ Malonu čia širyt matyti Brolį Dauchą. Nežinau, kur nuėjo tas kitas žmogus; bet ši rytą, jei jis turi antrininką, tai tas žmogus sėdėjo štai ten, buvo labai panašus į jį. Aš paklausiau: “Kuris yra Brolis Dauchas?” Apsižvalgiau ir ketinau tai paminėti; bet buvau taip įnikęs į žinią. Žinote, Brolį Dauchai, jūs atrodo kaip visuomet. Ir man tai patinka.

³⁴ Visai neseniai man paskambino iš Tusono, kad vėl už jį pasimelsčiau, kažkas jam buvo nutikę. Brolis Dauchas yra, mano manymu, devyniasdešimties ar devyniasdešimt vienerių. Manau, jog devyniasdešimties ar devyniasdešimt vienerių. Tavo kūnas išsenka. Tačiau: “Daug bėdų patiria teisusis, bet iš visu jį išgelbsti Dievas”. Ir kartais, kai kūnas pasiekia tokią būseną, kai nebeklauso, aš žinau, jog jis laikosi Rankos. Nors tai ir žemės grumstas, Dievas paskutinėmis dienomis pažadėjo jį prikelti. Aš esu toks dėkingas.

³⁵ Prisimenu Brolį Dauchą, kai jis įbrido į baseiną krikštytis Jėzaus Kristaus Vardu, jis net neturėjo jokių krikštui deramų drabužių, tačiau vis tiek norėjo tai atlikti. Ir Dievas buvo maloningas tam žmogui. Tik pamanykite, jau dvidešimt metų, kai baigėsi laikas, jam pažadėtas Dievo. Suprantate? Argi tai ne malonė!

Ir neseniai gulėjo, esant visiškam širdies nepakankamumui, be to, prie viso to, ištiko infarktas, suprantate. Argi Dievas

neišgydė to žmogaus ir tučtuojau nepakėlė jo? Ir tada, man atrodo, kad jo gydytojas mirė. Ar tai tiesa? Aš. . . Taip, kad netgi tas gydytojas, žydas gydytojas, kuris—kuris jį gydė ir visa kita, kuris stovėjo vestibulyje ir kalbėjosi su manimi apie jį, jis jau miręs. Matote?

Štai kokia stipri, kokia gili yra Tavoji meilė, O Viešpatie! Kokia didi Tavoji meilė!

³⁶ Na čia mes turime keletą skepetų, virš kurių melsimės už kelių minutėlių. Bet aš šiek tiek pakalbėsiu jums apie tikėjimą ir tuomet pamatysime, kur Viešpats ves, ką tuomet darysime. Na tiesiog palikime tai Jam, taip geriausia. O, būti drauge Dangiškose vietose!

³⁷ Šiandien kalbėjaisi su keliais savo draugais po to, kai grįžau iš “Mėlynojo Šerno”. Ir aš paklausiau: “Ar liksite tarnavime?”

³⁸ “Taip”.

³⁹ Aš tariau: “Jūs, ko gero, parvažiuosite tik dvyliką ar pirmą valandą”. Jie tikėjosi parvažiuoti namo tik šeštą ryto, šitoks ilgas kelias. Atminkite, jie tėra žmonės ir pavargsta lygiai kaip ir aš. Jie važiuoja į Tenesį ir kitur. Telaimina juos Viešpats.

⁴⁰ Tiek daug dalykų galėčiau pasakyti; visą laiką to imuosi. Tačiau aš—aš nesimatau su jumis taip dažnai, šiaip ar taip, aš—aš—aš mėgstu pasikalbėti su jumis. Bet jeigu man nepavyks jums papasakoti visko, ką aš apie jus galvoju, štai čia, . . . Suprantate?

Norėčiau kai ką pasakyti tiems broliams. Kai kurie iš jų nedarė surinkimų savo bažnyčiose.

⁴¹ Brolis Jacksonas štai čia širyt, taip nuostabiai aiškino nežinomą kalbą, kuria kalbėjo kažkuris brolis, patvirtindamas ir paremdamas, jog Tai buvo Dievas. Ar atkreipėte dėmesį, Jis niekada nepasakė, jog Tai buvo klaidinga, Jis niekuomet nepasakė, jog Tai buvo ne taip; Jis tik perspėjo, kad klausytume. Suprantate? Suprantate? Taigi Brolis Junioras buvo čia ši rytą ir nevedė surinkimo savo bažnyčioje.

Ir suprantu, jog kiti broliai iš. . . kitų bažnyčių, iš Selesburgo.

⁴² Ir—ir Brolis Ruddellis, jis buvo čia širyt. Nežinau, yra jie čia ši vakarą, ar ne. Gerai, vėl čia ši vakarą! Na telaimina jus Viešpats, Broli Ruddelli. Ir jus. . .

Aš tiesiog negaliu išreikšti to, ką maštau. Bet galbūt. . . Na kai pateksime anapus, norėčiau prisėsti su kiekvienu iš jūsų tik dešimčiai tūkstančių metų, jūs suprantate. Paskui, suprantate, mes visa tai aptarsime.

⁴³ O kol derlius bręsta, o darbininkų nėra daug, kaskimės gilyn, gali būti, kad nusidėjęs yra greta. Gali būti tas, kuris šįvakar pakeis savo kelią.

Ir jei to neįvyko ši ryta, tuomet ši vakarą gali būti užvertos Knygos. Atminkite, nė vienas daugiau nebeįeis, kai tie vardai bus atpirkti.

Dabar, prieš, kiekvienas labai atidžiai klausykitės, prieš man skaitant Raštą.

⁴⁴ Visų atpirktųjų vardus Dievas įrašė Avinėlio Gyvenimo Knygoje prieš sukuriant pasaulį. Kiek tai žinančių? Tai Raštas. O antikristas paskutinėmis dienomis bus taip arti tikruju, tikrosios Bažnyčios, viskas panašu, kaip buvo Judui, kad net suklaidentų pačius Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma. Teisingai? Tačiau nė vienas žmogus negali ateiti pas Jėzų, jei Dievas jo neatsiunčia, ir visi, kuriuos Dievas atidavė Jam, ateis pas Jį. Ir kai Jis paims tą Knygą, paskutinis vardas. . .

⁴⁵ Matote, visą liuteronų laikotarpį Jis traukė juos lauk. Visą Veslio laikotarpį Jis traukė juos lauk. Visuose laikotarpiuose, ir sekmininkų laikotarpyje, Jis traukia juos lauk. Jie yra štai čia, nebus teisiami su tais. Jie paimami. Ir tada, kai pasirodo paskutinis vardas, kuris buvo įrašytas Avinėlio, užmušto prieš pasaulio sukūrimą, Gyvenimo Knygoje; kai atperkamas tas paskutinis vardas, Jo darbas baigtas, Jis išeina pareikalauti tų, kuriuos Jis atpirko. Man širdis apsipila krauju. Tačiau jeigu tai būtų įvykę po tūkstančio metų, nė vienas nebūtų atpirktas.

Ir nė vienas negali būti atpirktas, jei nebuvo įrašytas į Avinėlio Gyvenimo Knygą prieš pasaulio sukūrimą. Kas jie? Aš nežinau. Niekas kitas nežino, suprantate, tiktai Dievas. Aš tikiuosi, jog kiekvienas iš mūsų, mūsų vardai buvo toje Knygoje. Jei manasis tenai, esu tikras, jog būsiu ten; jei jo ten nebuvo, manęs ten nebus. Štai ir viskas. Suprantate, tiesiog, tai tiesiog priklauso nuo Dievo. “Ne tas, kuris trokšta ar kuris bėga, bet Dievas parodo gailestingumą”. Matote?

⁴⁶ Dabar su didžiule pagarba ir nuoširdumu kreipkimės į Žodį. Aš manau, jog šitai mes privalome daryti, suprantate. Baikime tas nesąmones! Būkite pagarbūs, nuoširdūs!

Kartais atkreipiu dėmesį į tas išpažintis, kai jie. . . Neseniai per televiziją rodė Bilio Greimo surinkimą; visiškai nieko prieš Bilį Greimą. Bet praeitą vakarą Kalifornijoje tas žmogus sakė nuostabų pamokslą; pamokslavo tą patį, ką ir aš ne taip seniai, apie Danielių: “Esi pasvertas svartyklėmis ir rastas per lengvas”. Kiek tai mačiusiųjų? Daugelis jūsų, mano manymu.

⁴⁷ Tik paklauskite, ar pastebėjote, tie žmonės, einantys praėjimuose į priekį, kramto gumą, juokiasi, kumščiuoja vienas kitą? Tai nėra ėjimas tarp mirties ir Gyvenimo. Nėra jokio apgailestavimo dėl nuodėmės, jokios atgailos. Suprantate? Štai kaip pasakė Bilis: “Apsisprendimas”. Šaltas, abejingas sutikimas, apsisprendimas yra nieko nevertas, nieko. Tu turi gailėtis dėl nuodėmės ir nusigręžti nuo jos.

Ir pats Bilis pasakė: “Pasirodo, kad iš trisdešimties tūkstančių po metų nebegali rasti nė trisdešimties”. Neseniai pasakė: “Kas yra Niujorkui? Turėjau tokių puikų surinkimą tenai, ir kas nutiko? Nuodėmė išsikerojo kaip niekada”.

⁴⁸ Tai dar blogės. Nebus jokios at- . . . nacionalinės atgailos. Nacija pražuvo. Tiktai jūs, atskiri žmonės; ir tai greitai baigsis, jei tik jau nesibaigė. Na jūs tiesiog tai pasižymėkite, jaunieji vaikai. Matote, kaip toli Brolis Branhamas. . . Tai ne Brolis Branhamas. Tai, ką aš pasakiau, yra teisinga arba klaidinga. Nuodėmė vis labiau klestės, kol vieną dieną danguje išžiėbs ugnis, ji nupuls ant žemės ir žemė degs, liepsnos. Tačiau Atpirktųjų ten nebebus, jie jau bus pradingę.

⁴⁹ Dabar norėčiau perskaityti iš švento Morkaus Knygos 11-to skyriaus, Pirmo Jono 4:4 ir Mato 28:20.

⁵⁰ Dabar, pirmiausia, norėčiau perskaityti iš švento Morkaus, 11-to skyriaus, nuo 12-tos eilutės iki 24-tos.

Klausykitės labai atidžiai, kol skaitysime. Na o šitai parems nedidelį liudijimą ir kelis paraginimo žodžius, o paskui pamatysime, ką Viešpats norės, kad mes darytume. Dabar visi likite sėdėti ir būkite pamaldūs, kai skaitysime.

⁵¹ Morkaus 11:12.

Rytojauš dieną, jiems . . . einant iš Betanijos, jis išalko,

Pamatęs iš tolo sulapojusį figmedį, jis priėjo pažiūrėti, gal kartais ką ant jo ras: tačiau, atėjęs prie medžio, jis nerado nieko, tiktai lapus; nes dar nebuvo figų metas.

Atsakydamas Jėzus tarė medžiui: “Niekas nuo šiol per amžius nebevalgys tavo vaisiaus”. Jo mokiniai tai girdėjo.

Jie atėjo į Jeruzalę, įėjęs į šventyklą, Jėzus ėmė varyti laukan parduodančius ir perkančius šventykloje, išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus;

Ir neleido nešti prekių per šventyklą.

Jis mokė, sakydamas jiems: “Yra . . . parašyta: ‘Mano Tėvo namai vadinsis . . . visų tautų maldos namais’? O jūs pavertėte juos plėšikų lindyne”.

Tai išgirdę, raštininkai ir aukštieji kunigai tarėsi, kaip jį pražudyti, jie mat—jie mat jo bijojo, nes visi žmonės buvo didžiai nustebinti jo mokymo.

Atėjus vakarui, jis išėjo iš miesto.

O rytą, (tai buvo jau kita diena), eidami pro šalį, jie pamatė, kad figmedis nudžiūvęs iš pat šaknų.

Per dvidešimt keturias valandas įvyko stebuklas, po to, kai Jis jam pasakė: “Niekas nebevalgys”. Rodėsi, nieko tada neįvyko; tačiau kitą dieną jis jau buvo nudžiūvęs.

Prisiminęs Petras tarė jam: “Mokytojau, žiūrėk, figmedis, kurį prakeikei, nudžiūvo”.

. . . Jėzus, atsakydamas jam, pasakė jiems: “Turėkite tikėjimą Dievu.

Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: ‘Pasikelk ir meskis į jūrą’, ir savo širdyje nesuabejotų, bet tikėtų, kad įvyks tai, ką sako, — jis turės, ką besakytų.

Todėl sakau jums: ko tik prašote melddamiesi, tikėkite, kad gaunate, ir jūs turėsite.

Kai stovite melddamiesi, atleiskite, jei turite ką prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas, kuris danguje, galėtų jums atleisti jūsų nusizengimus.

Bet jeigu jūs neatleisite, nė jūsų Tėvas, kuris danguje, neatleis jūsų nusizengimų”. (Su tokia sąlyga).

52 Dabar norėčiau perskaityti Pirmąjį Jono 4:4.

Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir nugalėjote juos, nes . . . (klausykitės atidžiai) . . . tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje.

53 Perskaitysiu dar kartą.

Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir nugalėjote juos, (kalbama apie antikristą), nes tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje.

Du įvardžiai, matote, “tas”, asmeninis įvardis; “tas”, kuris pasaulyje ir “Tas”, kuris jumyse. “Tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje”.

54 Na ir švento Mato 28-tas skyrius, 20-ta eilutė.

Mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs: . . . štai aš esu su jumis visada, netgi iki pasaulio pabaigos.

55 Na o šio vakaro temai norėčiau panaudoti šitai: *Tas, kuris jumyse.* Ir šituo, žinoma, norėčiau paremti tikėjimą maldos tarnavimui. Ir greitai, kaip tik . . .

56 Na, kaip jau sakiau, norėčiau jus supažindinti su tuo, kas įvyko. Paprastai aš išlaukiu, kol ateinu čia į bažnyčią ir papasakoju, kas įvyko. O paskui, jei ir kiti nori tai išgirsti, jie gali tai išgirsti juostose. Bet aš išlaukiu, kol ateinu čia.

Taip yra bent jau su šiuo įvykiu, kurį ketinu jums papasakoti dabar, čia yra keletas žmonių, kurie buvo liudininkais, Krikščionys broliai. Vienas iš buvusių tenai—Brolis Banksas Woodsas. Kitas, buvęs ten—Brolis Davidas Woodsas. Dar vienas, dabar esantis čia—Brolis Evansas ir jo sūnus, Ronaldas. Dar vienas, buvęs tenai—mūsų puikus diakonas, Brolis Wheeleris. Ir dar vienas dalyvavo—tai Brolis Mannas. Ar Brolis Mannas iš Niu Olbanio yra čia? Metodistas pamokslininkas, kurį visai neseniai

pakrikštijau Jėzaus Kristaus Vardu, jis taip pat buvo ten, kai tai įvyko.

⁵⁷ Kurį laiką, keletą metų krūtinę slėgė didelė našta, kad aš. . . mano širdyje. Jaučiausi, tarytum būčiau padaręs kažką ne taip. Vėl ir vėl, vėl analizavau savo gyvenimą, kad išsiaiškinačiau, kas buvo blogai. “Viešpatie, jei—jei padariau kažką blogai, tuomet Tu atverk man, kas blogai, aš eisiu ir ištaisysiu”. Tačiau niekas man nebuvo atverta. Aš kalbėjau: “Ar ką nors užgavau? Ar ką nors palikau nepadaryta? Ar aš. . . ar pakankamai skaitau? Ar pakankamai meldžiuosi?” Skaičiau ir meldžiausi. Ir—ir kalbėjau: “Atverk tai man. Ar ką nors kur nors nuskriaudžiau? Jei taip, aš ištaisysiu. Tik man parodyk; nenoriu nešti šitos naštos”. Ir paskutinius penkerius metus, kai pasitraukiau iš to veiklos lauko, mano širdį prislėgė našta.

⁵⁸ Pasitraukiau į kalnus. Važiavau prie jūros. Visur važinėju ir meldžiausi, meldžiausi, meldžiausi, bet tai nesiliovė. Aš apie viską maščiau, ar nebūsiu ko padaręs. Bet tai vis tiek nesiliovė; aš buvau tarsi supančiotas.

Ir labai keista, kad tai išnyko kaip tik tuo metu, kai buvo pradėta ši Žinia, suprantate, šį rytą. Na ar Dievas visa tai laikė dėl šito? Aš nežinau. Suprantate, aš. . . Visa tai knibždėjo mano galvoje. Galite įsivaizduoti, kas žmogaus širdyje, kai tenka tai iškęsti, suprantate, maštant, kas vyksta; ir žinant, kalbėti žmonėms, žinant, jog kas nors ne taip supras, kas nors pasuks *šiuo* keliu ir *anuo* keliu. Jūs žinote, kaip yra. Kai kurie patikės, o kai kurie ne. Tačiau šitai tau tenka išverti.

⁵⁹ Kaip gali sakyti tai, neužgaudamas? Kaip gali tai sakyti, kad duotų efektą? Kaip gali tai sakyti, parodydamas žmonėms, jog tu ne—nekritikuoji jų, kad juos myli? Kaip gali būti griežtas ir tvirtas, o kartu ir mylintis? Ir, o, kaip ketini tai perteikti? Ir vargas man, jei aš to neperteiksiu! Suprantate? Va kaip yra. Suprantate? Ir nenuostabu, kad tai tave nervina ir kankina.

⁶⁰ Grįžau iš—iš. . . grįžau iš Arizonos susitikti čia su broliais, kurie važiuoja su manimi medžioti į Koloradą kiekvienais metais.

Na kai kurie žmonės stebisi: “Kodėl važiuojate medžioti? Kas jus verčia?”

Matote, *čia* jūs prisipildote, aš ištuštėju; *ten* aš prisipildau, kad galėčiau ištuštėti. Suprantate? Taigi aš nevažiuoju tik šaudyti žvėrių. Na žmonės, visi, kas važiuoja su manimi, žino, jog aš praeinu pro šimtus žvėrių jų nė nepalietęs. Nepalietęs.

⁶¹ Na ne taip seniai buvau pradėjęs šaudyti žvėris Krikščionims verslininkams, jie ateina ir prašo: “Billi, nušauk man patiną, nušauk man patelę, nušauk man briedį, nušauk *šį, tą* bei *aną*”. Aš važiavau ir šaudžiau žvėris kairėn ir dešinėn. Viešpats man padėjo, aš galėjau pamatyti ir surasti žvėris, gana neblogai

šaudydamas, pataikydavau. O—o jie tik susėsdavo ir kalbėdavosi apie savo verslą.

⁶² Paskui man Viešpats liepė daugiau to nedaryti. Ir aš—aš dėl to nekaip jaučiausi, todėl pažadėjau Jam daugiau to nebedaryti. Ne. Aš pasakiau: “Būtiniausiu atveju, jei kam nors reikės, aš tai padarysiu. Bet jei jiems to nereikia, aš to nedarysiu”. Tie žmonės turi galybę pinigų, kad nusipirktų jautienos ar panašiai. Kodėl gi turėčiau tai daryti? Tegu gyvulys gyvena sau, jei tu neketini jo sunaudoti.

⁶³ Taigi aš važiuoju, kad pabūčiau vienas. Ir tas, kas važiuoja su manimi, žino, jog aš nemedžioju kieno nors draugijoje. Aš einu, kad pabūčiau vienas. Aš važiuoju su jais, kad vakare pabendrautume, apsistojame ir meldžiamės, ir taip toliau.

Bet tenai buvo daug kitų tarnautojų. Šiais metais kalnuose buvo ir mūsų Brolis Palmeris. Manau, kad mačiau jį kažkur ką tik. . . Štai jis, yra čia, Brolis Palmeris. Ir Brolis Bobas Lambertas, jis čia buvo iš ryto, girdėjau, kaip jis šuktelėjo kažkur. Manau, kad jis vis dar čia. Tuomet tenai buvo brolis. . . du Martino berniukai, manau, kad jie čia. Ar yra Martino berniukai? Brolis, Brolis Martinas. Jūs neseniai man skambinote, tai puiku. Tas bičiulis buvo išgydytas, tas brolis tarnautojas.

⁶⁴ Ar jūs esate čia, už kurių meldžiausi telefonu neseniai? Pamiršau jo vardą, iš Arkanzaso. Jo žmona paskambino man; tam žmogui buvo ištinės visas šonas, didelis karštis, merdėjo. Tas pats žmogus, kuris buvo iškvieistas, Litl Roko ar Hot Springso surinkime, kai buvo tame surinkime.

Tai puikiai atrodantis žmogus. Jei jis čia, tikrai nemanau, jog jis atsistos. Bet aš užmiršau jo vardą. Negaliu prisiminti jo vardo. [Kažkas sako: “Brolis Blairas”—Red.] Blairas, Brolis Blairas. Kažkas. . .

Taigi būnant tame surinkime Litl Roke, kiek jūsų buvo tenai, norėjau pasakyti, Hot Springse, kiek jūsų buvo tame surinkime? Ir Šventoji Dvasia pakvietė tą jaunuolį ir pasakė, jog velnias mėgino priversti jį išsižadėti manęs, pasakyti, jog aš esu “netikras pranašas”. Ir tas žmogus paliudijo, jog tai tiesa. Jūs matote, ką velnias daro? Tas žmogus nevaikšto pas daktarus. Jis netiki lankymusi pas daktarus. Tačiau šėtonas žinojo, kad jį užpuls ta liga ir jis galėjo jį užmušti iškart. Suprantate? Todėl jis stengėsi priversti jį atsžadėti manęs. O Šventoji Dvasia malone iškvietė jį ir liepė to nedaryti; nepažįstamas žmogus pasakė, kad jis to nedarytų.

⁶⁵ O kitą vakarą jo žmona paskambino man ir pasakė: “Brolis Branhamai, manau, kad jis miršta”. Pasakė: “Jis—jis visas ištinės. Ir karštis, jis beveik be sąmonės”. Ir pridūrė: “Paskutinis dalykas, ką jis pasakė: ‘Paskambink Brolui Branhamui’”

Aš paklausiau: “Ar turite ką nors, gal rankinėje turite nosinę?”

“Ne”. Aš buvau Tusone; ji buvo Arkanzase.

Ir paklausiau: “Turite ką nors?”

Ji, mano manymu, atsakė, jog turi šaliką.

Aš tariu: “Dabar uždekite ranką ant šaliko, o ragelį laikykite kita ranka”. Aš meldžiausi ir prašiau Dievą būti gailestingų ir pašalinti tą priešą.

⁶⁶ Ji nuėjo ir uždėjo šaliką ant to žmogaus. O kitą rytą jis paskambino man.

Na, maždaug po dvidešimt keturių valandų ar net anksčiau.

⁶⁷ Mūsų brangus brolis, dar nemačiau jo šį vakarą, Broliis Royus Robersonas. Kązkada, jūs žinote, Broliis Royus buvo kariškis. Jeigu jis yra čia, aš—aš tikiuosi, jis supras, kadangi aš—aš—aš to nesmerkiu. Bet viskas griežtai, armijoje jis buvo seržantas, jūs žinote, tu turi įprasti elgtis su žmogumi, kaip jie tai daro armijoje. “Tiesą sakant, šie dvasiniai dalykai kam kitam”, ne jam! Bet Viešpats jo pasigailėjo. Jis būtų nebegyvas; ilgą laiką jie laikė jį patraukę į šalį numirti. Viešpats jį išgydė; nuo tada jis seka. Bet apie visus tuos dvasinius dalykus jis nežinojo, nei apie regėjimus.

⁶⁸ Ir štai ne taip seniai, daugelis žino tą regėjimą, kuris buvo duotas Broliui Royui, netgi prieš man ten nuvykstant, apie tai, kaip jis matė mane, stovintį ant kalno toje Šviesoje ir Balsa, sklindantį nuo manęs. Tai pašalino visas abejones Broliui Royui.

⁶⁹ O kitą vakarą jį taip parbloškė liga ir pakilo toks didelis karštis ir visa kita. Gydytojas davė jam vaistų, viską, bet nebuvo jokios naudos iš to. Jam pasidarė taip bloga, kad jis net nebegalėjo pasijudinti. Jo kojos buvo tarsi suparalyžiuotos.

⁷⁰ O tas vargšas brolelis buvo sudraskytas šrapnelio kulku iš aštuoniasdešimt aštuntojo, iš vokiškojo aštuoniasdešimt aštuntojo. Ir tai—tai buvo tiesiog... Ir, mano manymu, visa komanda žuvo, išskyrus jį, o jis buvo susprogdintas.

⁷¹ Ir žinote, kas atsitiko? Aš pasakiau jo kilniaširdei žmonai, Sesei Roberson... Ji pasakė... Aš tariu: “Ar turite ką nors?”

⁷² Ji atsakė: “Turiu tą nosinę, prie kurios kartą meldėtės”.

⁷³ “Eikite, pasiimkite ją”. O aš buvau Tusone, ji uždėjo ant jos savo ranką, meldžiausi ir sudraudžiau, pasakiau: “Sese Roberson, viskas praeis”.

⁷⁴ Tiesiog kažkas pasakė man: “Viskas praeis. Pasakyk tai!” Ir per pusvalandį karštis nuslūgo; jis buvo virtuvėje, ieškojo ką užkrimsti. Suprantate? Suprantate?

⁷⁵ Štai ką noriu pasakyti: “Niekada nepraraskite pasitikėjimo”. Neleiskite šėtonui kalbėti jums blogai apie mane; nes jis daug gali priešnekti. Bet išlaikykite pasitikėjimą; nes jei ne, to neįvyks. Nežiūrėkite į mane kaip į žmogų; aš esu žmogus,

darau daugybę klaidų. Tačiau žiūrėkite į tai, ką sakau apie Jį. Tai Jis. Jis yra Tas.

⁷⁶ Kai mes buvome Kolorade, suprantate, kai mes buvome tenai, mes grįžome. Buvo tikra sausra. Žvėris retai kur buvo galima sutikti. Brolis Wheeleris, jį Viešpats palaimino ir dovanojo jam puikų trofėjų, mes taip dėl to džiaugėmės. Tai buvo jo pirmoji medžioklė miškuose ir Viešpats jį palaimino. O paskui aš nušoviau didžiulį žvėrį, kurio ieškojau dvidešimtį metų, laukiau jo, mes su Broliu Banksu ilgai jį vijomės. Ir kai aš... Šaudžiau apačioje, toje vietovėje buvo karšta, pakilus aukščiau atšalo, buvo išbrinko, nors ir buvo įkištas stiklo pluoštas. Ir iššovė keliais centimetrais į šoną, pataikė į gyvulį, stovėjusį tarp medžių, kur neturėjo pataikyti; jei žemiau, tai būtų vietoje užmuštas. Bet jį kliudė taip aukštai, jis pašoko, tarytum pakirstas.

⁷⁷ Ir Billis buvo su manimi, jis pasakė: “Pataikei į jį”. Aš taip pat pagalvojau; bet kai mes tenai nuėjome, pasirodė, jog ne taip. Jis pasakė: “Pataikei į medį”. Aš apsidairiau, nebuvo jokios žymės medyje. Paskui nuėjau jo ieškoti.

O tada pasirodė perspėjantis ženklas. Aukščiau mūsų faktiškai buvo šimtas žmonių. Brolis Palmeris ir kiti yra liudininkai. Ir Brolis Evansas, teisingai, jis buvo tenai; Brolis Welshas Evansas ir jo sūnus, Ronnis. Mano manymu, skambinau jiems neseniai. Daugybė žmonių buvo aukščiau mūsų, taip vadinamoje “karvių stovykloje”, kur apsistoja kaubojai, jodinėja, saugo, kad karvės nesusimaišytų. Aš pats būdavau tokioje stovykloje ir gandydavau tuos gyvulius, saugodavau, kad nesusimaišytų.

⁷⁸ Taigi tenai buvo apie šimtą žmonių. Bet kiekvienas žino toje vietovėje, jog kai pranešama apie pūgą, geriau jau tučtuojau pasitraukti iš ten. Štai kodėl Brolis Palmeris ir kiti anksti išvažiavo, nes jų mašina tebuvo trijų pavarų ir jie turėjo važiuoti iš ten; nes esant tokiam orui, gali užstrigti savaitėms. Todėl jie pranešė: “Artinasi pūga”, per orų prognozę, laikraščiuose, per radiją. Vieni po kitų, faktiškai visi, buvę aplinkui, išvažiavo. Jie iškart pasitraukė, nes žinojo, kad geriau jau nešdintis iš ten.

⁷⁹ Tačiau manieji broliai turėjo leidimą dviems elniams ir jie—jie nenorėjo išvažiuoti. Todėl aš—aš tariau: “Ką gi, liksime”. Tačiau po šešių dienų turėjau surinkimą ir turėjau grįžti į Tusoną.

⁸⁰ Taigi mano žmonelė, aš...mes buvome vedę dvidešimt dvejus metus. Ir tą dvidešimtį metų per mūsų metines aš kiekvieną kartą būdavau ten; tiesiog tuomet einu ir meldžiuosi, ir tai buvo panaši vieta į tą, kur aš buvau ją nusivedęs.

⁸¹ Jūs žinote, padariau tokį dalyką, žinote, neturėjau pakankamai pinigų, kad važiuočiau medžioti ir užtektų medaus

mėnesiui, todėl aš—aš—aš pasiėmiau žmoną į medžioklę medaus mėnesiui. Taigi mes buvo Niujorke, ir aš prisimenu, kaip padėjau jai lipti per rąstus ir visa kita, kol nusigavome iki tos vietos. Turiu tenai tokią vietelę, visuomet prisimenu ją, kai nueinu tenai per mūsų metines. Spalio dvidešimt trečią tenai atidaromas sezonas. Ir dvidešimtį metų nebuvau namie, visuomet tenai.

⁸² Taigi tą dieną buvo mūsų metinės. Ir Brolis Mannas. . . Aš pasakiau: “Na, jei jūs, broliai. . .” Aš pasakiau tą rytą prie laužo: “Na, jei. . .” Tai yra, tą vakarą. “Jeigu jūs visi norite likti, atminkite, mes galime čia užstrigti mėnesiui”. Nes esu matęs, kai per trumpą laiką, pernakt iškrito apie šešis metrus sniego. Tiesiog eini, visai sausas, viskas puiku; o kitą rytą sniego *tiek*, virš, galbūt net virš tavo palapinės. Taigi tada aš pasakiau. . . Ir tada tu būni ten, kol visa tai nutirpsta. O esi apie dvidešimt, trisdešimt kilometrų į dykvietės gilumą. Ir tada aš pasakiau. . . O jei padėtis tampa kritiška, žinoma, jie siunčia malūnsparnius ir ištraukia tave. Bet paprastai jie tik. . . ir niekas nežūsta, jie tik turi laukti tenai.

⁸³ Todėl visi sprunka, tik išgirdę tą pranešimą, tai yra, orų prognozę. Taigi, kai mes buvome ten, aš pasakiau: “Dabar nutarkite. Jei norite likti, aš medžiosiu su jumis, ir paskambinsiu žmonai, tarsiu jai: “Gerų metinių!” Bet aš pasakiau: “Tokiu atveju aš taipogi. . . aš. . . mes nusipirksime maisto, nes galime užstrigti čia”. Mes nebeturėjome duonos. Ilgai negalėjau žiūrėti į blynus, į tuos sklandžius! Taigi tuomet aš valgiau juos Kanadoje dvidešimt vieną dieną ir tikrai prisisotinau jais. Ir todėl norėjau nusipirkti duonos.

⁸⁴ Na, o jie pasakė, jog nori likti. Nebuvo nieko, ką daryti. . . likti. Bet mudu su Broliu Mannu nuėjome, nusileidome ir nusipirkome maisto. Aš paskambinau žmonai, bet telefono niekas nekėlė. Niekas neatsakė; todėl palaukiau apie valandą, kol apsipirkome, grįžome, paskambinau, ji neatsakė. Turėjau skambinti Sesei Evans.

Manau, kad Sesuo Evans yra čia. Ir pasakiau. . . Taip, Brolis Evansas ir Sesuo Evans yra čia.

⁸⁵ Taigi paskambinau Sesei Evans, Broliui Evansui ir pasakiau jam. Ji tarė: “Aš paskambinsiu Sesei Branham ir jai perduosiu”. “Gerų metinių”, žinoma, jūs suprantate. Na, bet ji buvo išėjusi apsipirkti, parnešti maisto vaikams.

O paskui mes grįžome. Kitą rytą dangus buvo užtrauktas. Visą rudenį nelijo, buvo ištis sausa. Ir jie pratęsė medžiojimo sezoną dar kelioms dienoms dėl sausros.

⁸⁶ Taigi tą rytą broliams pasakiau: “Na štai, pirmam lietaus lašui iškritus, tik pradėjus snigti, kristi šlapdribai, kas ten bebūtų, skubėkite į stovyklą kaip tik galite, nes po penkiolikos minučių nebematysite nei ištiestos savo rankos. Suprantate? Tik sukasi ir švilpia, ir visai nesvarbu, kaip gerai pažįsti vietovę, tu—

tu liksi ten ir žūsi. Kartais taip drebia šlapdriba, kad negali net kvėpuoti ir gali numirti vietoje”. Ir aš pasakiau: “Kai tik prasidės ta šlapdriba, iškart skubėkite į stovyklą, kiek tik kojos neša, kur bebūtumėte”.

⁸⁷ Na aš tariau: “Eikite ten ir tykokite tuose tarpekluose, o aš kopsiu aukštyn ir ridensiu nuo kalno akmenis, ir taip toliau, baidysiu elnius nuo viršaus, vysiu juos žemyn, o jums teks tik išsirinkti, kurio norėsite”.

⁸⁸ Taigi leidausi aukštyn ir maždaug tuo metu, kai pasiekiau tą vietą, mūsų vadinamą “balnu”, tokia vietelė, kurią visuomet pereinu, eidamas į taip vadinamą “Quaker Knob”, prie pat kontinentinės takoskyros, labai aukštai. Ir kai beveik priėjau tą “balnelį”, tie...debesys darėsi vis tamsesni ir tamsesni. Tenai neliko nė vienos mašinos, tik mes tenai, kiek tik... ir kaubojaus stovykloje. Taigi padėtis vis prastėjo ir prastėjo. Ir po kelių minučių prapliupo lyti. Na nusiėmiau šautuvą, pakišau po striuke, kad optinis taikiklis neaprasotų ir—ir kad buožė nesuslaptų; jei kartais grįždamas užšokčiau ant meškos ar panašiai, todėl *šitai*p laikydamas optinį taikiklį, trumpam prisėdau po medžiu. Prisėdau tenai ir meldžiausi. Sakiau: “Viešpatie Dieve, Tu esi Didis Jehova ir aš myliu Tave”.

⁸⁹ Kiek daug aš išgyvenau! Aš tas vietas rodžiau broliams, Broliui Palmeriui ir kitiems. Kur tas erelis, jūs žinote, mačiau jį kylantį tą dieną, jūs žinote, ir kaip... Tai tos vietos, kur visa tai įvyko. Tai man buvo įsimintini dalykai. Tuose kalnuose patyriau įstabių išgyvenimų su savo Viešpačiu. Na tu paprasčiausiai negali nuvykęs ten nepamatyti Jo; Jis tiesiog visur.

⁹⁰ Taigi tuomet, kai aš—aš tenai prisėdau, prasidėjo šlapdriba, vėjas sukuriavo šitai. Ir aš tariau: “Na ką gi, kelią žemyn aš žinau, bet man jau geriau dingti iš čia tuoju pat”. Taigi aš tariau... .

⁹¹ Aš pažvelgiau žemyn ir nebemačiau netgi papėdės; tie debesys tik sukosi ir skriejo, drėbė šlapdriba. Štai ir pūga! Orų prognozė kelioms dienoms: “Artinasi didžiulė pūga!”

⁹² Čia yra Brolis Tomas. Brolis Tomas Simpsonas iš Kanados girdėjo tą orų prognozę ir jam patarė nevažiuoti ta šalies dalimi, nes buvo pranešta: “Artinasi pūga”. Kur esate, Broli Tomai? Manau, kad, taip, štai čia. Ir jis...Artinosi pūga! Visi tam pasiruošė.

⁹³ Taigi pasikišau šautuvą po marškiniais, šitai, po savo raudonais marškiniais, pradėjau leisti nuo kalno. Nuėjau apie pusmylę nuo to “balno”; ir, o varge, didžiuliai sniego kąsniai, štai *tokie*, ir vėjas, sukuriuojantis ir staugiantis ant to kalno. Nebemačiau papėdės. Nebemačiau nieko už šešių, devynių metrų. Tik žinojau, jog reikia leisti ta maža, mūsų taip vadinama “mažąja šerno ketera”, nedideliu kūbriu, o

paskui išeisiu prie upokšnio, toliau žinojau, kur, laikydamasis upokšnio, išeisiu, jei padėtis labai pablogės.

⁹⁴ Taigi tuomet leidausi žemyn, bet pusiaukelėje Kažkas man prakalbo, taip aiškiai, kaip jūs girdite mane: “Sustok ir grįžk atgal!”

⁹⁵ Na aš pamaniau: “Apie ką aš čia maščiau? Ko gero, tai tik mano galvoje”. Ir nebegalėjau žengti nė žingsnio.

⁹⁶ Davidas ryte man buvo padaręs sumuštinį, ir aš pamaniau, jog jis pasistengė man atsilyginti už tai, kad kartą jo tėčiui padariau iš svogūnų ir medaus, tik tai mes turėjome. Taigi jis paruošė man tą kratinį ir, o, aš nežinau, kas dar ten buvo įvyniota! Tai buvo mano marškiniuose ir jau pradreko man pro marškinius. Aš pamaniau: “Aš kaip tik stabtelėsiu ir suvalgysiu šitą ir galbūt aš. . . Viskas bus gerai tuomet”. Taigi išsitraukiau sumuštinį, maždaug dešimtą valandą ir pradėjau valgyti tą sumuštinį. Valgydamas sumuštinį, pagalvojau: “Dabar tai jau bus viskas gerai”.

Susiruošiau eiti, bet Kažkas tarė: “Grįžk ten, iš kur atėjai!”

⁹⁷ “Grįžti per tokią vėtrą pusę mylios ar dar aukštyrą į kalną, į tą tamsų mišką?” Kai tu vos matai savo ranką! Bet aš senstu ir esu Krikščionis jau trisdešimt trejus metus; ir žinau, nesvarbu kas, kaip tai atrodo absurdiška, žiūrėk Viešpaties, daryk, ką Viešpats sako.

⁹⁸ Ir aš apsisukau, nuėjau atgal prie to “balno”, apgraibomis traukiau atgal. O, šlapdriba vis smarkėjo ir smarkėjo; vis labiau temo. Aš atsisėdau ir uždengiau savo striuke, ar marškiniiais optinį taikiklį; atsisėdau. Pagalvojau: “Ką gi aš čia veikiu? Kodėl grįžtu atgal tenai?”

⁹⁹ Ir dar palaukiau kelias minutėles. Vėl leidausi kopti, ir taip aiškiai, kaip visada norėčiau išgirsti, Balsas pasakė: “Aš esu Dangaus ir žemės Sutvėrėjas! Aš sukeliu vėją ir lietu”. Nusiėmiau skrybėlę.

¹⁰⁰ Aš pratariau: “Didysis Jehova, ar tai Tu?”

¹⁰¹ Jis pasakė: “Aš buvau Tas, Kuris nuramino vėją virš jūros. Aš buvau Tas, Kuris nuramino bangas. Aš sukūriau dangų ir žemę. Argi ne Aš buvau Tas, Kuris liepė tau tarti toms voverėms ir jos atsirado? Aš esu Dievas”.

¹⁰² Na, kai balsas tau kalba, žiūrėk į Raštą. Jei tai ne pagal Raštą, palik tai ramybėje; nesvarbu, kaip tai aišku, laikykis atokiai nuo to.

¹⁰³ Aš tariu: “Taip, Viešpatie”.

¹⁰⁴ Jis pasakė: “Tark tiems vėjams ir tai vėtrai, ir viskas pasitrauks”. Štai ši Biblija guli priešais mane, mano gyvenimas yra Joje.

105 Aš atsikėliau, pasakiau: “Aš neabejoju Tavuoju Balsu, Viešpatie”. Aš tariau: “Debesys, sniege, lietau, šlapdriba, aš piktinuosi jūsų atsiradimu. Jėzaus Kristaus Vardu grįžkite į savo vietas! Sakau, kad saulė tuojau pat išlištų ir šviestų keturias dienas, kol pasibaigs mūsų medžioklė ir aš išvažiuosiu su savo broliais”.

106 Tiktai pliūptelėjo, tik praėjo: “Ūūūūšššš”, šitaip. Ir pradėjo užti: “Ūūš”, paskui tik: “fjū, fjū, fjū, fjū”. Pasibaigė!

107 Stovėjau nejudėdamas. Mano broliai buvo ten ir stebėjosi, kas čia darosi. Šlapdriba ir lietus baigėsi. Atūžė vėjas nuo kalnų, pakėlė debesis, ir nupūtė *ten*; į rytus, į šiaurę, į vakarus ir į pietus. Ir po kelių minučių nušvito saulė, pasidarė šilta. Tai tiesa! Dievas žino, jog tai tiesa!

108 Aš tik stovėjau tenai ir dairiausi; nusiėmęs skrybėlę, žvalgiausi. Aš. . . Sakytumei. . . Buvau visas sustingęs.

109 Pagalvojau: “Tas pats Tveriantis Dievas, viskas Jo rankose. Ką Jis man sako?”

110 Aš pasiėmiau šautuvą, nuvaliau optinį taikiklį, pradėjau leisti nuo kalno. Ir kažkas man pasakė: “Kodėl tau nepasivaikščiojus su Manimi šioje dykvietėje, nepavaikščiojus su Manimi?”

111 Aš tariau: “Taip, Viešpatie, iš visos širdies; tai būtų puikiausia, ką galėčiau padaryti—tai pasivaikščioti su Tavimi”. Užsidėjau šautuvą ant peties ir leidausi eiti; ėjau niekada kirviu neliestu mišku.

112 Aš taip vaikščiodamas, eidamas tais žvėrių takais, aš užsinorėjau: “Manau, kad eisiu į tą vietą, kur. . . vakar buvo mūsų metinės ir aš pabūsiu tenai kelias minutes; tai bus kaip pagarbos ženklas Medai, kur virpa kelios epušėlės, ant tos kalvelės”. Ir aš tariau: “Manau, kad nueisiu tenai, tai bus mūsų metinių prisiminimas. Paskui aš grįšiu kita puse, per tuos tamsius miškus, eisiu aplinkui, eisiu link Corral Peakso ir grįšiu tuo keliu”. Tiesiog ėjau ir džūgavau.

113 Sakiau: “Tėve, aš žinau, jog Tu eini su manimi. Kokia tai privilegija; nėra nieko didesnio, su kuo galėčiau eiti; pats Dievas!” Ir toks šiltas oras!

114 Netgi kai nusileidau nuo kalnų. Sustojau degalinėje ir tariau: “Puiki diena!” Po trijų dienų. Toje šalies dalyje nelijo keturias dienas. Saulė švietė kasdien. Teisingai, broliai? [BroLIAI sako: “Amen”—Red.] Suprantate? Nė debesėlio danguje.

115 Išvažiavus iš degalinės, tariau: “Tikrai puiki diena”.

“Taip, tikrai!”

Aš tariau: “Šitaip sausa”.

116 Pasakė: “Keistas dalykas!” Tas darbuotojas pasakė, pasakė: “Jūs žinote, pranešė, kad bus didelė pūga, bet staiga viskas liovėsi!”

117 Mes nuvažiuome prie Naujosios Meksikos ribos. Billis, mano sūnus, ir aš, mes nuvykome į tą vietą tenai, kad šiek tiek. . . tą rytą, kai išvykome, ir pasakiau: “Tikrai puiki diena”.

“Taip, tikrai!”

Aš tariau: “Atrodo, būta sausros”.

“Taip, išties!”

Aš tariau: “Ar jūs čionykštis?”

118 Pasakė: “Ne, aš iš Viskonsino” ar iš kur kitur. Pasakė: “Aš čia jau apie dvidešimtį metų, todėl, manau, galiu tai vadinti namais”.

119 Aš tariau: “Tuomet jūs vietinis, mano manymu”. Taigi aš pasakiau: “Taip, pone”,—tariau,—“atrodo, labai viskas išdžiuvo”.

120 Pasakė: “Žinote, atsitiko labai keistas dalykas!” Tešė: “Per orų prognozę pasakė, jog ateina pūga, iškris daug sniego; ir ji faktiškai prasidėjo, o paskui pasibaigė!”

121 Aš tariau: “Ką jūs sakote”, ir taip ramiai.

122 Ir grįžau namo. Brolis Tomas pasakė, kad jam patarė nevažiuoti tuo keliu, nes siaučia pūga. O jis pravažiavo per tą vietovę ir nė lašelio lietaus, nieko! Jis vis dar Dievas, suprantate, lygiai toks, koks Jis buvo visuomet. Suprantate?

123 Vaikščiojau tenai,ėjau. . . Na, o ši dalis, tikiuosi, jog mano žmonai nepateks ši juosta. Suprantate? Bet aš jums kai ką papasakosiu. Ir, na, aš—aš neapasakoju jums. . . Aš tik sakau jums Tiesą, suprantate, ir tai vienintelis būdas tam padaryti. Aš visuomet stebėjau, kodėl ji nesiskundžia, kad aš vykstu į tas keliones per mūsų metines. Žinote, kas man šovė į galvą? Aš tariau: “Tiek daug žmonių namuose. Ir aš visuomet, jūs žinote, esu nervingas. Ir visuomet, kai kalbu, noriu šnekėti tik apie Dievą, Bibliją ar panašiai. Galbūt ji mano, jog tai bus šioks toks poilsis jai. Aš nors kelioms dienoms išvažiuoju medžioti”. Eidamas tenai, taip mažčiau.

124 Tai, aš. . . aš—aš atsiprašysiu jos, ir aš—aš prašiau Dievo atleisti man už tokias mintis. Nes, eidamas tenai, aš galvojau: “Na ji mano. . . Na, o vargeli! Ji, ji yra darbininkė, jūs žinote, ir—ir visą laiką ji sukasi virtuvėje ar kur nors. . .”

125 Bet kas, ją pažįstantis, žino, kad skalbimo mašina dirba visą laiką. Na, o išeidamas tempiau ir ją; sakiau: “Nebeskalbk. Pasikalbėk su manimi. Supranti, aš myliu tave. Noriu, kad ką nors man pasakytum; pasakyk man, kad tu taip pat mane myli”.

126 Ji tarė: “Na tu žinai, kad myliu”, o paskui vėl užsiėmusi skalbimu, kaip niekad.

127 “Nenoriu, kad tu dirbtum. Noriu, kad ateitum čia ir atsisėstum prie manęs”.

128 “O, Billai, aš turiu šitiek daug darbo!”

129 Ir pamaniau: “Na, suprantu, kai išvažiuoju čia, ji turi laiko nudirbti darbus”. Eidamas tenai šitaip maščiau.

Dabar, atminti, aš čia pasidėjau šią Bibliją, jūs matote, kad aš esu priešais Žodį.

Taip beeinant, kažkas man atsitiko. Aš pradėjau . . .

130 Pirmiausia, aš prisiminiau, tai, kaip buvau ją pasiėmęs medaus mėnesiui tenai. Ji buvo graži, mažutė, juodaplaukė, rudaakė mergina, aš kėliau ją per tuos rąstus, jūs žinote, ir visa kita, ir vedžiau ją į tą vietą, kur buvau sumedžiojęs lokį. Ir norėjau jai tai parodyti, todėl . . . kur sumedžiojau tą lokį. Ji buvo apsiavusi mano kaubojiškus batus. Tai buvo prieš dvidešimt dvejus ar dvidešimt vienerius metus; ko gero, prieš dvidešimt dvejus metus. Mes susituokėme 1941 metais. Ir aš ją perkėlinėjau per tuos rąstus, jūs suprantate.

131 Ir aš galvojau: “Na vargšė mano bičiulė, vargsta su manimi, ji jau pražilo”. Taip. Aš pamaniau: “Ką gi”, ir nuėjau . . . [Brolis Branhamas atsikosėja—Red.] O aš buvau nesiskutęs kelias dienas ir pastebėjau, jog taipogi pražilau! Pamačiau apžėlusią savo barzdą, pražilusią, ir pamaniau: “Drauguži, tu jau nebetoli finišo. Matai, jei ką ketini nuveikti, jau geriau paskubėk. Tu taip pat sensti”. Suprantate?

132 Ir man šitaip beeinant, kažkas įvyko. Staiga, kiekvienu judesiu, praktiškai aš tapau berniuku, aš maščiau kaip berniukas. Buvau nuleidęs galvą ir pažvelgiau į viršų. Ir taip aiškiai, kaip niekad, išvydau ją, ji stovėjo priešais mane ištiestomis rankomis. Aš sustojau; pasitryniau veidą. Pažvelgiau. Tariau: “Meda, čia tu, brangioji?”

133 Aš pažvelgiau ten ir pagalvojau: “Na kas gi atsitiko?” Ir pamaniau: “Taip, aš vaikščioju su Juo”. Ir tuomet tai pasikeitė, aš vėl tapau pagyvenęs žmogus, ir regėjimas išnyko.

134 Aš sustojau; vėl nusiėmiau skrybėlę, prisidėjau ją prie širdies. Tariau: “Jėzau, mano širdį metų metus slėgė našta. Neturėčiau Tau sakyti, jog esu slegiamas naštos. Aš atgailavau, atgailavau, padariau viską, ką galėjau. Kodėl gi ta našta nepalieka manęs?”

135 Ir aš tiesiog toliau ėjau. Man belipant į tokią nedidelę kalvelę, buvusią už trisdešimties, trisdešimt penkių metrų; pradėjęs lipti į tą kalvelę, pajutau silpnumą. Tenai augo epušėlė, kurios kamienas kokių dvidešimt penkių centimetrų, priėjau, atsirėmiau, o paskui ėjau toliau. O nuėjęs iki ten, pajutau tokį silpnumą, kad net susvyravau. Taigi aš tiesiog . . . Vėl užsidėjau skrybėlę. Ir atsirėmiau galva; man tai buvo kaip tik laiku, atrėmiau galvą į tą epušėlę šitaip. Iš tiesų tai buvo tuopa. Ji

panaši, atrodo kaip beržas, jūs žinote. Ir tai. . .Buvau tenai atsirėmęs. Ir tiesiog stovėjau tenai, nuleidęs galvą, ta šilta saulė kaitino man nugarą. Ir aš pagalvoju: “Tas pats Dievas, kuris nuginė tą lietų ir tą vėją!”

136 Ir išgirdau kažką kapsint: “kap, kap, kap”.

137 Pamaniau: “Kas tai? Lietus baigėsi. Saulė šviečia. Kas gi kapsi?” Pažvelgiau žemyn; tas vanduo kapsėjo iš mano akių, tekėjo per žilą barzdą ir lašėjo ant sausų lapų, Dievo išdžiovintų, priešais mane. O aš tiesiog stovėjau tenai *šitaip*, prie to medžio. Mano ranka, *šitaip* nuleidęs ranką, atsirėmęs galva į medį, ranką uždėjęs ant šautuvo diržo, *šitaip*, stovėjau tenai, raudojau.

138 Tariau: “Dieve, nesu vertas būti Tavo tarnas”. Ir tariau: “Atleisk, aš—aš padariau. . .padariau daug klaidų. Nenorėjau daryti klaidų, Viešpatie. Tu toks geras man”.

139 Buvau užsimerkęs; ir išgirdau kažką einant: “tap, tap; tap, tap”.

140 Pakėliau akis: tiesiai priešais mane stovėjo trys elniai. Aš pagalvoju: “Vienas Broliui Evansui, Broliui Woodsui. Štai trys elniai, matai, kaip tik tai, ko aš ir ieškau”. Ir susilaikiau; jau buvau besiekiąs šautuvo. Tariau: “Negaliu to padaryti. Pažadėjau Dievui, kad to nebedarysiu”. Suprantate? “Aš Jam pažadėjau, jog to nebedarysiu”.

141 Ir kažkas pasakė man: “Bet juk štai jie!”

142 Ir aš pagalvoju: “Taip, Sa- . . .Štai, ką kartą vienas žmogus pasakė Dovydui: ‘Dievas atidavė jį, sakau, į tavo rankas!’” Jūs žinote, karalių Saulių.

143 O Joabas pasakė jam, tarė: “Užmušk jį! Štai jis guli!”

144 O jis pasakė: “Dievas draudžia man liesti Jo pateptąjį”.

145 O tie elniai stovėjo tenai ir žiūrėjo į mane. Ir aš pagalvoju: “Jie negali pasprukti. Jiems nėra kaip pasprukti. Nė trisdešimties metrų nebus tarp jų ir manęs. Pasiėmiau šautuvą, stovėdamas tenai, štai tie trys elniai. Ne, negaliu to padaryti. Aš—aš tiesiog negaliu to padaryti”. Tai buvo patelė ir du dideli jauni elniai. Taigi aš—aš—aš tiesiog neįstengiau pasiimti šautuvo. Tariau: “Negaliu”. Aš—aš nė nepajudėjau. Tiesiog stovėjau ten. Tariau: “Negaliu to padaryti, nes pažadėjau Dievui, kad to nedarysiu. Nes tiems broliams, jiems—jiems nereikia tų elnių. Suprantate? Aš—aš negaliu to padaryti. Tiesiog negaliu to padaryti”.

146 Ir ta elnė priėjo. Tik pamanykite, keturias ar penkias dienas šimtas žmonių medžiojo juos. Baisu? Tegu tik raudonas ženklas. . . O aš vilkėjau raudonais marškiniais, raudona kepure. Pirmas ženklas, ir jų nebėra; bet jie visi trys stovėjo tenai ir žvelgė tiesiai į mane.

147 Aš tariau: “Motina, imki savo vaikus ir trauki į mišką. Jūs mano rankose. Aš. . . Jūsų gyvybės mano rankose, bet aš nieko jums nedarysiu. Pažadėjau Dievui, jog nedarysiu”. Suprantate? Ji priėjo arčiau. [Brolis Branhamas dukart taukšteli į katedrą—Red.] Ji pažvelgė į mane. Visi jie priėjo, jie priėjo taip arti, jog būtų galėję eiti iš mano rankų. Jie, o vėjas pūtė tiesiai į juos. Tai gi ji apsisuko, paėjo šiek tiek atgal, visi trys.

148 Štai ji vėl sugrižo, priėjo prie manęs. Aš nė nesujudėjau; tik stovėjau tenai. Tariau: “Eikite į mišką; man jis irgi patinka. Gyvenkite! Matote, jūsų gyvybės mano rankose, bet aš pasigailėsiu jūsų. Jūs negalėtumėte pasprukti. Suprantate, kad negalėtumėte”. Galėjau visus tris nušauti per sekundę, per tris sekundes, taip greitai, kaip tik būčiau iššovęs; ir jie nebūtų pabėgę, nes stovėjo greta manęs. Suprantate? Ir aš tariau: “Aš pasigailiu jūsų. Eikite, gyvenkite”. Ir stovėjau ten. Jie nuėjo, nuėjo į mišką.

149 Aš nusišluosčiau veidą *šitai*, ir kaip tik tuomet kažkas įvyko. Balsas prakalbo, taip aiškiai, tiesiai iš mėlyno dangaus, nebuvo nė debesėlio. Visa tai įvyko maždaug per. . . per labai trumpą laiką. Ir Balsas ištare, pasakė: “Tu prisiminei savo pažadą, ar ne?”

150 Aš tariau: “Taip, Viešpatie”.

151 Jis pasakė: “Aš prisiminsiu ir Savąjį. ‘Niekuomet nepaliksiu ir neapleisiu tavęs.’” Našta nukrito nuo širdies. Nuo to laiko nebeslegia; tegu ir niekuomet nebeslegia.

152 Paskui aš atvažiavau į Tusoną. Keistas dalykas, nėra buvę šitiek daug įvykių nuo tada, kai grįžau. Aš—aš tikiu, jog Dievas tai laikė tai valandai. Tikiu, jog tas laikas čia pat, kažkas turi įvykti.

153 O kad mes tik galėtume priimti šią Tiesą! Dabar minutėlę. O kad mes galėtume suvokti, ką reiškia šis Raštas!

. . . *tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje.*

Mes negalime To suprasti, nors ir sakome, kad tikime Tuo. Ir žinome, jog Tai yra Tiesa, tačiau iš tikrųjų To nesuprantame.

. . . *didesnis tas, kuris jumyse, už tą, kuris pasaulyje.*

Kas yra tas didesnis, kuris jumyse? Tai Kristus, pateptasis! Dievas, kuris buvo Kristuje, yra jumyse. “Didesnis yra Tas, kuris jumyse, už tą, kuris pasaulyje”.

154 Tuomet, jei Jis yra tavyje, tai daugiau nebe tu gyveni, o Jis gyvena tavyje. Suprantate? Tu nebegalvoji, ką manai apie Šitai; tai yra tai, ką Jis pasakė apie Šitai. Suprantate? Tuomet, jei Jis yra tavyje, Jis tikrai nepaneigs to, ką Jis Pats sakė. Jis to nepadarys. Bet Jis laikysis to, ką yra pasakęs, ir Jis stengiasi rasti tokį žmogų, per kurį jis galėtų Save patvirtinti.

¹⁵⁵ Na tai nereiškia, kad Jis turi tai padaryti per kiekvieną. Tais laikais, kai Mozė išvedė Izraelio vaikus, tebuvo vienintelis, tai buvo Mozė. Visi kiti tiesiog sekė tą Žinią. Suprantate? Kai kurie iš jų mėgino padirbinėti tai, o Dievas pasakė: „Atsiskirkite“, ir tiesiog prarijo juos. Suprantate? Suprantate?

¹⁵⁶ Taigi, tačiau: „Tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje“, Dievas jumyse, kaip Jis buvo Jėzuje Kristuje. Nes visa tai, kas buvo Dievas, Jis išliejo į Kristų; o visa tai, kas buvo Kristus, Jis išliejo į Bažnyčią. Matote, tai Dievas jumyse, „Tas, kuris jumyse“.

¹⁵⁷ Nenuostabu, kad vėjai ir bangos Jam pakluso, pakluso Jo Žodžiams; pakluso Jo Žodžiams, nes Tai buvo Dievo Žodis per Jį. Jis buvo žmogus; bet Jis buvo Žodis, tapęs kūnu. Suprantate? Ir kai Jis ištarė, tai buvo Dievas, kalbantis žmogaus lūpomis. Suprantate? Nenuostabu, kad vėjai ir bangos... Tas pats Kūrėjas, kuris sukūrė vėjus ir bangas, buvo Jame. Nagi tik pagalvokite apie tai! Giliai pamastykite, kol aš priėsiu iki baigiamojo momento. Nenuostabu, kad demonai buvo paralyžiuoti Jo Žodžiu! Tai buvo Dievas Jame. Tai buvo Dievas Kristuje. Tie demonai buvo paralyžiuoti. Nenuostabu, kad numirėlis, kuris buvo bevirstas į dulkes, nebegalėjo gulėti, esant Jo Žodžiui! Nes Jis buvo Žodis.

Jis pasakė Lozoriui, kai tas jau buvo miręs keturias dienas ir dvokė; jo veidas, nosis įkrito per tiek laiko. „Lozoriau, išeik!“ Ir numirėlis atsistojo ant kojų. Kodėl? Tai buvo Dievas. Tas, kuris buvo Kristuje, buvo Dievas. Numiręs negali ištvirti Jo Akivaizdoje. Tai buvo Dievas Kristuje.

¹⁵⁸ Vėjai, nagi, atminkite, Dievas sukūrė vėjus; tai oras. Dievas sukūrė bangas; tai vanduo. Bet kai velnias įėjo į tai, sukėlė netvarką, kad galėtų naikinti. Dievas sutvėrė žmogų, kad būtų Dievo sūnūs, tačiau kai velnias įėjo į juos, matote, tai jau bėda. Nagi tai buvo velnias, jis įėjo į vėją, kuris atnešė tą vėtrą. Argi negalėjo Kūrėjas, sukūręs tą vėją, pasakyti: „Grįžkite ten, kur Aš jus sukūriau?“

Ar ne tas pats Kūrėjas stovėjo ant kalno Kolorade neseniai? [Tikintieji sako: „Amen“—Red.] Suprantate?

Argi ne Tas Pats paėmė žuvis, perlaužė, o kita dalis vėl ataugo? Jam faktiškai to nė nereikėjo. Jam tereikėjo tai pasakyti.

Argi ne tas pats Kūrėjas sutvėrė voveres? [Tikintieji sako: „Amen“—Red.] Tuomet Tas, kuris buvo Kristuje, yra mummyse, suprantate, nes Tai daro tuos pačius darbus, kuriuos darė Jis, tą patį.

Numiręs negali ištvirti Jo Akivaizdoje, esant Jo Žodžiui.

¹⁵⁹ Pažvelkite, turime penkis tikrus patvirtinimus, jog žmonės „mirę“, o Viešpats duoda regėjimą, eina pas juos ir vėl prikelia juos. Štai čia sėdi vienas, kuris buvo numiręs ten, kur sėdi. Ir štai

jis ši vakarą gyvas; nukrito, ištikus infarktui. Čia yra jo žmona, seselė. Mes nulipome žemyn; viskas buvo baigta, jo akys pastėrė, nebegyvas. Štai čia jis yra, gyvas. “Nes didesnis yra Tas, kuris čia, mumyse, už tą, kuris pasaulyje!” Suprantate?

¹⁶⁰ Didesnis Jis! Tai Dievas, Kūrėjas! Vėjai ir bangos turėjo Jam paklusti. Demonai buvo paralyžiuoti. Visa gamta Jam pakluso, nes Jis buvo gamtos Kūrėjas. O, kai mes apie tai galvojame, tai reikia perkąsti. Tuomet mes suprasime šiuos dalykus, jūs suprantate. Kas tai? Tai ne žmogus. Žmogus negali to padaryti; žmogus yra kūrinijos dalis. Suprantate? Tačiau vėjai ir bangos paklūsta Kūrėjui. Suprantate?

Tam atlikti reikia Kūrėjo, “Nes Tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje”. Keliantis netvarką yra pasaulyje. Tas, kuris jumyse, yra Kūrėjas, Kuris sukūrė vėjus. Jis gali išvaryti velnią iš vėjo, ir tampa ramu. Jis gali išvaryti velnią iš vėtros, ir nebėra vėtros. Jis yra Kūrėjas. “Ir didesnis Tas, kuris jumyse, nei tas, kuris pasaulyje”. Suprantate?

¹⁶¹ Velnias yra iš pasaulio. Pasaulis jam priklausė. Jis visuomet buvo jo. “Kodėl tu puolei, o Liuciferi, ryto sūnau?” Matote, šis pasaulis priklausė jam. Tai tuomet, kai jis, išmestas iš Dangaus, sugrižo. Suprantate?

¹⁶² Tai jis pasakė Kristui: “Šios karalystės yra mano, darysiu su jomis, ką panorėsiu”. Jos priklauso jam, o jis yra tas, kuris “pasaulyje”.

¹⁶³ Jonas kaip tik sakė mokiniams: “Kaip esate girdėję, kad ateis antikristas, tai jau dabar jis dirba nepaklusnumo vaikuose. Bet, vaikeliai, jūs ne nuo šio pasaulio. Jūs nuo Dievo. Ir didesnis yra Tas, kuris jumyse, nei tas, kuris pasaulyje”. Tai Kristus jumyse!

¹⁶⁴ Tas, kuris—kuris sukūrė dangų ir žemę, apsiireiškė Jėzaus Kristaus Asmenyje; Dievas Kristuje, sutaikindamas pasaulį su Savimi.

Tarkime, jūs pasakysite: “Vis dėlto tai buvo Dievo Sūnus, Broli Branhamai”. Gerai, išsiaiškinkime, ar Jis yra Amžinas, nesibaigiantis Dievas.

¹⁶⁵ Didesnis buvo Tas, kuris buvo Jozuėje nei saulė. O Jozuė buvo žmogus, gimęs iš nuodėmės, kaip jūs ir aš. Ir didesnis buvo Tas, kuris Jozuėje, ir saulėje, kuri judėjo pagal Dievo įsakymą. Dievas įsakė saulei šviesti ir suktis, ir ji yra valdoma bei kontroliuojama Dievo įstatymų. Bet didesnis buvo Tas, kuris Jozuėje, nei Dievo įstatymai; nes Pats Kūrėjas buvo Jozuėje, kai Jozuė, pažvelgęs į saulę, pasakė: “Tu sustok ten, kur esi. Ir mėnuli, kabėk ten, kur kabi, kol pabaigsiu ši mūši”. Saulė ir mėnulis jam pakluso, nes Tas, kuris buvo Jozuėje, buvo didesnis nei saulė ir mėnulis. Tas, kuris buvo Jozuėje!

¹⁶⁶ Tas, kuris buvo Mozėje, buvo didesnis už Egiptą. Egipto armija buvo galingiausia pasaulyje, tuo metu jie buvo užkariavę

pasaulį. Tačiau didesnis Tas, kuris buvo Mozėje, nei buvo Egiptas, nes Mozė nugalėjo Egiptą. Didesnis buvo Tas, kuris Mozėje, už pačią gamtą. Ar kada pagalvojote apie tai, kad Dievas paėmė Savo Žodį ir atidavė Jį Mozei, ir pasakė: “Eik ten ir įsakyk saulei nešviesti”? Ir saulė užtemo! Teisingai? Jis gali padaryti, kad saulė šviestu, o debesys grįžtu atgal, arba Jis gali užtemdyti saulę. Jis yra Dievas; Jis gali daryti, ką tik nori, ir Jis yra tikinčiuose vaikuose! Amen. Štai taip.

¹⁶⁷ Nesimatė nė blusos. Galbūt buvo žiema, kai nėra blusų, bet Dievas pasakė Mozei: “Eik, sakyk Mano Žodžius, Aš įdėsiu tau į galvą, ką sakyti. Eik tenai, paimk nuo žemės purvo ir mesk į orą, dulkes”.

¹⁶⁸ Ir pasakė: “Tebūna blusos!” Ir blusų per kelias valandas centimetrus. Teisingai? Kūrėjas!

¹⁶⁹ Tenai nebuvo jokių varlių, taigi jis ištiesė lazdą ir pasakė: “Tebūna varlės!” Ir jų buvo visur, daugybė, kad net visa šalis pradėjo dvokti. Teisingai?

¹⁷⁰ Kai jis priėjo Raudonąją jūrą, tai buvo jo kelyje, Dievas pasakė: “Tark jūrai”. Ir Mozė ištare jūrai; didesnis yra Tas, kuris buvo Mozėje už pačią jūrą. Teisingai? O, tai bent! Dabar jūs matote, didesnis buvo Tas, kuris Mozėje, už tą, kuris pasaulyje. Didesnis Tas, kuris buvo Mozėje, už visą gamtą žemėje. Jis įsakė gamtai. Ką Dievas liepė jam sakyti, jis tą sakė, šitokiu būdu tai vyko.

¹⁷¹ Tas pats Dievas yra ši vakarą su mumis! Ne tiktai su mumis, bet mummyse! Jis įrodė, kad yra mummyse. “Didesnis Tas, kuris jumyse už tą, kuris pasaulyje”. Ko mes bijomės, pasaulio?

¹⁷² Štai neseniai jie surado kažkokį dinosauro dantį, ten, netoli. . . Manau, jog visi apie tai girdėjote; čia, netoli Niagaros krioklio. Pasakė: “Jis svėrė virš dviejų su puse kilogramų”. Aš jau maniau, kad jie pasakys, jog jis žmogaus, bet mano manymu, jie galiausiai nustatė jį buvus kažkokio priešistorinio gyvūno. Tie gyvūnai, galimas dalykas, kažkada gyveno žemėje. Kurgi jie dabar?

Ar žinote, Dievas Visagalis galėjo įsakyti dinosaurams atsirasti šioje žemėje, o po valandos jie jau galėjo būti šešiasdešimt penkių kilometrų gylyje. Žinote, Dievas galėjo sunaikinti šį pasaulį blusomis? Jis galėjo iššaukti blusas. Kur jos atsiduria, kai numiršta? Kas nutinka kambarinei musei? Kas nutinka žiogui? Ateina žiema, nukrinta iki keturiasdešimties žemiau nulio; o kitą pavasarį vėl visur pilna žiogų. Iš kur jie atsirado? Jis yra Kūrėjas, kuris ištaria egzistavimui! Jis yra Dievas! Gamta paklūsta Jo Žodžiui.

¹⁷³ Kai daugelis mūsų brolių susijaudina, jiems susidaro išpūdis, jog Dievas liepia padaryti tam tikrą dalyką, ir jie sako, kad tai

yra TAIP SAKO VIEŠPATS, kai tuo tarpu taip nėra. Dėl tos priežasties tai neįvyksta.

Bet kai Dievas išties sako tau, tai turi įvykti, taip turi būti. Suprantate? Kaip Dievas sako, taip turi būti.

¹⁷⁴ Didesnis yra Tas, kuris buvo Mozėje už tą, kuris buvo Egipte. Didesnis Tas, kuris buvo Mozėje už tai, ką galėjo faraonas padaryti, už visus jo žavėjimus. Didesnis buvo Tas, kuris buvo Mozėje, už tą, kuris buvo burtininkuose. Suprantate? Didesnis Tas, kuris buvo Mozėje už visą gamtą.

¹⁷⁵ Didesnis! Tas, kuris buvo Danieliuje, buvo didesnis už liūtus. Jis galėjo sulaikyti tuos alkanus liūtus. Taigi tas, kas gali ką nors sustabdyti, yra didesnis už tą, ką jis sustabdė. Taigi alkani liūtai puolė, kad suestų Danielių; bet didesnis Tas, kuris buvo Danieliuje už tą, kuris buvo liūte.

¹⁷⁶ Taigi kai tik liūtas buvo sukurtas, jis buvo žmogaus draugas. Tai velnias verčia jį šitaip elgtis. Tai tiesa. Tūkstantmetyje vilkas ir ėriukas maitinsis drauge, o liūtasės šiaudus kaip ir jautis, gulės greta jaučio. Jie nežalos ir nenaikins Tūkstantmetyje. Velnio nebus. Tai velnias verčia laukinus gyvūnus draskyti ir pjauti, ir ėsti, ir panašiai, kaip jie daro. Tai šėtonas taip daro. Bet didesnis buvo Tas, kuris buvo Danieliuje už tą, kuris buvo liūte. Suprantate? Didesnis buvo Tas, kuris pranašė už tą, kuris liūte.

¹⁷⁷ Didesnis Tas, kuris buvo žydų vaikuose, Tas buvo didesnis juose už tą, kuris buvo ugnyje. Nes jie buvo įmesti į ugnį; o Tas, kuris buvo juose, buvo su jais ir neleido jiems sudegti, kai krosnis buvo įkaitinta septyniskart karščiau nei visuomet. Teisingai? Didesnis Tas, kuris buvo su žydų vaikais už tą, kuris pasaulyje.

¹⁷⁸ Tenai buvo Nabuchodonosaras ar Baltazaras. Nabuchodonosaras, manau, jog tai jis, buvo įkaitinęs krosnį septyniskart karščiau nei visuomet. Velnio įkvėptas nugalėti tuos žmones, nes jie gynė Dievo Žodį; ir įmetė juos į tą krosnį, septyniskart karštesnę nei visuomet, ir net ji negalėjo jų sudeginti. Nes didesnis Tas, kuris buvo su Šadrachu, Mešachu ir Abednegu už tą, kuris pasaulyje. Absoliučiai! O, tai bent!

¹⁷⁹ Didesnis Tas, kuris buvo Elijuje už varinį dangų, nes jis galėjo pralydinti varinį dangų, iš kurio nelijo tris metus iš šešis mėnesius.

Didesnis Tas, kuris buvo Elijuje nei mirtis. Nes kai jam atėjo laikas mirti, Dievas matė tą seną, pavargusį pranašą. Jis barė Jezabelę už visus tuos jos dažus ir modernius dalykus, ir jis buvo jau gana pavargęs, todėl Jis neleido jam net pareiti namo, kaip Jis leido Enochui. Jis nusiuntė vežimą ir paėmė jį, parvežė jį Namu. Didesnis Tas, kuris buvo Elijuje nei tas, kuris buvo Jeruzalėje ir Judėjoje, ir kalnuose. Didesnis buvo Tas, kuris Elijuje nei pati mirtis. Didesnis yra Tas, kuris buvo Elijuje nei kapas, nes

jis išvengė kapo, jis išvengė mirties ir jis tiesiog pakilo vežime Namu. Matote, didesnis buvo Jis, ir Jis buvo Elijuje.

¹⁸⁰ Sakote: “Na ką gi, jis buvo didis žmogus”.

¹⁸¹ Luktelėkit minutėlę! Biblijoje pasakyta: “Jis buvo žmogus turėjęs aistrų”, kaip jūs ir aš. Tai tiesa. Bet kai jis meldėsi, jis tikėjo, kad gavo tai, dėl ko meldėsi; ką Jėzus mums ir sakė: “Kai meldžiatės, tikėkite, kad gaunate, ko prašote, ir turėsite”. Jis meldėsi įsitikinęs, kad nebelis, ir nelijo tris metus ir šešis mėnesius. Suprantate? Didesnis Tas, kuris Elijuje, nei gamta.

¹⁸² Tuomet kaip dėl ligonių išgydymo? Suprantate? Didesnis yra Tas, kuris jумыse už tą ligą. Suprantate? Nes tai yra įsiterpimas, įsiterpimas į Dievo įstatymus, štai kas yra liga. Taigi “didesnis” yra Tas, kuris jумыse, tai Gydytojas ir Kūrėjas, už—už velnią, kuris įsiterpė į jūsų gyvenimo planą. “Didesnis yra Tas, kuris jумыse už tą, kuris pasaulyje”. Suprantate?

Didesnis Tas, kuris buvo Elijuje! Didesnis buvo Tas, kuris Izaijuje už laiką; ar bet kuris iš tų pranašų, nes jie matė už laiko ribų. Suprantate?

¹⁸³ Didesnis yra Tas, kuris buvo Jobe net už odos kirminus, už mirtį ir kapą. Nes regėjime jis išvydo ateinantį Viešpatį ir pasakė: “Mano Atpirkėjas gyvas ir paskutinę dieną Jis atsistos ant žemės; ir nors mano odos kirminai sunaikins šį kūną, vis dėlto aš savo kūne regėsiu Dievą”. Matote? Didesnis Tas, kuris buvo Jobe už mirtį; didesnis, nes mirtis mėgino jį pasiimti, bet neįstengė. Ji neįstengė, nes jis pasakė: “Aš vėl prisikelsiu”, ir jis prisikėlė. Jis prisikėlė.

¹⁸⁴ Paklauskite, norėčiau turėti laiko dar gilintis toliau. Bet norėčiau paklausti, neseniai išgirdau tokį pastebėjimą apie “Kristų jумыse”. [Brolis Branhamas dukart subeldžia į katedrą.]

Na ne—neapsistokite ant to, ką jau padarėte; sakote: “Pajutau drebulį. Aš—aš—aš kalbėjau kalbomis. Aš—aš šokau dvasioje”. Nieko prieš tai neturiu, taigi. Viskas gerai, suprantate, gerai, bet nesiilsėkite ant to. Suprantate?

Jūsų gyvenimas turi būti *Šitai*. [Brolis Branhamas tapšnoja savo Bibliją—Red.] Tai yra *Šitai*. Jūs ir *Šitai* turi tapti viena, suprantate, ir tuomet *Šitai* apreiškia Save. Suprantate?

¹⁸⁵ Na, jei—jeigu šį vakarą tartumėte iš visos širdies, kad Šekspyro dvasia gyvena jумыse, kad Šekspyras gyvena jумыse? Žinote, ką jūs darytumėte? Jūs darytumėte Šekspyro darbus. Darytumėte. Darytumėte. Jūs kurtumėte eilėraščius ir—ir pjeses, ir taip toliau, nes Šekspyras buvo savo srities meistras, didelis rašytojas, poetas. Na, jei Šekspyras gyventų jумыse, jūs darytumėte Šekspyro darbus. Teisingai?

¹⁸⁶ O jei jумыse gyventų Betovenas? Jei jумыse gyventų Betovenas? Žinote, ką darytumėte? Rašytumėte dainas kaip Betovenas, didis kompozitorius. Rašytumėte dainas kaip

Betovenas, nes Betovenas būtų jūsų gyvenimu. Jūs būtumėte Betovenu, vėl įsikūnijusiu. Jei Betovenas gyventų jumyse, jūs darytumėte Betoveno darbus, nes Betovenas gyventų jumyse. Teisingai?

¹⁸⁷ Bet Tas, kuris jumyse, yra Kristus! O jei Kristus jumyse, Kristaus darbus darysite jūs, jei Kristus gyvena jumyse. Jis taip pasakė. Švento Jono 14:12: “Kas Mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau”, jei jūs Kristuje, ar, jei Kristus gyvena jumyse. Taigi Kristus yra Žodis. Teisingai? O Žodis ateina Jo pranašams. Suprantate? Ir jeigu jūs, Kristus gyvena jumyse, Kristaus darbais padaryti per jus, Kristaus Gyvenimu gyvenkite jūs. Darbai, kuriuos Jis darė, gyvenimas, kurį Jis gyveno ir visa kita, tai gyvena jumyse; lygiai taip, jei Šekspyras ar Betovenas, ar dar kas nors gyventų jumyse.

¹⁸⁸ Kuomet tai Jo Gyvenimas! Bet jei jūs vis dar gyvenate savo pačių gyvenimu, tuomet jūs darysite savo pačių darbus. Suprantate? Bet jei jūs gyvenate Kristaus Gyvenimu, jei Kristus jumyse, “Tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje”. Jei jūs dar abejojate ir nerimaujate dėl Dievo pažado, tuomet ten Kristaus dar nėra; suprantate, jūs dar tiktai pasirengėte. Bet jei tas Gyvenimas, jei Kristus gyvena jumyse, Savo Žodį Jis pripažins ir Savo pažadą Jis išpildys. Suprantate? Jis tai padarys.

¹⁸⁹ “Kai meldžiatės, tikėkite, kad gaunate, ko prašote, ir tai jums bus duota. Jei pasakytumėte šiam kalnui: ‘Pasikelk’, ir savo širdyje nesuabejotumėte, bet tikėtumėte, kad įvyks tai, ką sakote, turėtumėte, ką sakote. Tėvas darbuojasi, ir Aš darbuojuosi lig šiolei. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš Savęs; bet tai, ką mato Tėvą darant, lygiai daro ir Sūnus”. Suprantate? Kai Tėvas parodė Jam, ką daryti;ėjo tenai niekur neklysdamas ir sakė: “Tebūnie”, ir taip buvo.

Ir tas pats Kristus gyvena jumyse. Jis gyvena mumyse. Tuomet Jo darbus mes darysime, nes Kristus yra Žodis, o Žodžio pažadas duoda jums išgijimą. Ar tikite tuo? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Žinoma!

¹⁹⁰ Jis pasakė: “Nepaliksiu jūsų neguodžiamų”. Kaip neseniai meldžiausi, prašiau, čia Mato 24, matote, ar Mato 28:20. Suprantate? Jis pasakė: “Aš ateisiu pas jus, būsiu jumyse. Aš”,—Asmuo, Kristus, Šventosios Dvasios pavidalu,—“ateisiu ir būsiu jumyse. Tada jūs nebebūsitate—nebebūsitate daugiau savimi. Aš būsiu jumyse. Ir didesnis yra Tas, kuris jumyse už tą, kuris pasaulyje”. Suprantate? Žydams 13:8 sakoma: “Jis yra tas pats vakar ir per amžius”.

¹⁹¹ Tas, kuris buvo Nojuje, buvo didesnis už vandens teismą.

Ir Tas, kuris jumyse, yra didesnis už ugnies teismą. Suprantate? Tas, kuris jumyse, yra didesnis, nes Jis išpirko iš

to teismo ir nugalėjo tą Teismą dėl jūsų. Suprantate? Nėra ko bijotis. Suprantate, jūs esate ten. Taip.

Didesnis Tas, kuris buvo Nojuje už tą, kuris buvo vandens teisme, kuris sunaikino netikintį pasaulį. Nes Nojus tikėjo. Ir didesnis Tas, kuris buvo jame, tikėjo Tuo, kuris jam kalbėjo, už tą, kuris buvo pasaulyje. Nojus išvengė viso teismo, nes Dievo Žodis buvo didesnis ir pakėlė aukščiau to teismo.

“Didesnis!” Kad galėtume prie to šiek tiek stabtelėti! Suprantate?

¹⁹² Didesnis yra Tas, kuris buvo Dovyde už tą lokį, pavogusį jo avį. Didesnis yra Tas, kuris buvo Dovyde už liūtą, nusinešusį vieną iš jo avelių. Didesnis yra Tas, kuris buvo Dovyde už tą priešą Galijotą. Didžiulis filistinas stovėjo tenai, kokių trijų, keturių metrų ūgio, trisdešimt penkių centimetrų pirštais; ietį laikė tarsi audėjas adatą; visas padengtas penkių ar septynių centimetrų plieno ar metalo, vario. Bet Dovyde buvo didesnis už tą, kuris buvo tame.

Jis buvo galingas, raumeningas. Jis buvo karys. Jis galėjo, pasakė, jog pakels Dovydą ieties galu, pakabins jį ir leis paukščiams jį lesti.

¹⁹³ O Dovydas tarė: “Tu pasitinki mane kaip filistinas, filistino vardu. Tu prakeiki mane filistinų dievo vardu”. Ir tėsė: “Tu pasigyrei, ką padarysi. Ir pasitinki mane su šarvais ir su ietimi. Bet aš pasitinku tave Viešpaties Dievo Vardu, ir šiandien aš nuimsiu tau nuo pečių galvą”. Jis tai ir padarė, nes didesnis buvo Tas, kuris įkvėpė Dovydą tokiai drąsai.

¹⁹⁴ Didesnis yra Tas, kuris jummyse, už tą invalido vežimėlį. Didesnis yra Tas, kuris jummyse, už tuos neštuvus. Didesnis yra Tas, kuris jummyse už vėžį. Didesnis yra Tas, kuris jummyse, už tas nelaimes. Jis yra didesnis už bet ką, ką velnias gali jums primesti. “Didesnis yra Tas, kuris jummyse, už tą, kuris pasaulyje”. Jis yra didesnis! Taip!

Didesnis buvo Dovydas, kuris buvo Dovyde; Dievas buvo Dovyde.

¹⁹⁵ Jis yra mumyse, tai yra Kristus. Jis už mus nugalėjo visus priešus. Kai Jis buvo čia, žemėje, Jis nugalėjo nuodėmę, Jis nugalėjo ligą, Jis nugalėjo mirtį, Jis nugalėjo pragarą, Jis nugalėjo kapą, o dabar Jis gyvena mumyse kaip nugalėtojas! Jis nugalėjo ligą, pragarą, mirtį, kapą ir ateina pas mus išlaisvinti mūsų iš visų šitų dalykų. Ir didesnis yra Tas, kuris jummyse, už tą, kuris gali primesti jums šiuos bauginimus. Taip! “Didesnis yra Tas, kuris jummyse, už tą, kuris pasaulyje”.

¹⁹⁶ Štai kaip įvyksta šie stebuklai. Štai kaip nurimo tas vėjas aną dieną. Argi žmogus gali tai padaryti? Ne, pone, tai neįmanoma. Kai stovėjau tenai raudodamas, o bangos ritosi, ir . . .

Kiek jūsų buvote tenai? Pasižiūrėkime, pakelkite rankas. Pakelkite rankas visi, kas buvo ten, Kolorade, tuo metu. Gerai. Manau, kad Brolis Fredas yra vienintelis, buvęs ten tuomet. Pamaniau, jog gal Brolis Mannas buvo, bet jis. . . Brolis, Brolis Evansas, ar jis nebuvo? Brolis Evansas buvo ten tuo metu. Taip. Gerai. O, taip.

¹⁹⁷ Žiūrėkite. Ar tai ne tiesa? Ar ne taip įvyko? Lietus liovėsi, vėjas nurimo. Kas tai buvo? Nuo mano žodžio? Ne! Nes Jis man liepė tai padaryti. Ir didesnis yra Tas, kuris mumyse, už visą gamtą. Argi ne tas pats Dievas, kuris nuramino jūros bangas, privertė vėjus grįžti į savo vietą? Argi Jis ne Tas, kuris galėjo užtemdyti saulę, priversti šviesti saulę? Taigi: “Didesnis yra Tas, kuris jumyse, už tą, kuris pasaulyje”. Suprantate? Gerai.

¹⁹⁸ Na štai dėl ko šie tikri stebuklai įmanomi—tai Dievo pažadas: “Tai, ką Aš darau, ir jūs darysite”. Švento Jono 14:12. Jis, Kristus, nutildė vėjus ir bangas, jų Sutvėrėjas. Jis vis toks pats Sutvėrėjas, koks buvo tuomet. Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

Jis išgydė ligonius ir sunaikino nuodėmę, viską pakeitė dėl jūsų ir atėjo pas jus, kad Jis galėtų gyventi su jumis. Jis visa tai nugalėjo, kad ateitų ir gyventų mumyse. Jis yra tas Nugalėtojas, kuris jau nugalėjo tuos dalykus; įrodė Raštuose, grįžo ir viską nugalėjo, ir įrodė jums, kad Jis yra tas pats Dievas. Ir po tūkstančio devynių šimtų metų, [Brolis Branhamas penkis kartus beldžia į katedrą—Red.] štai Jis daro tą patį tarp mūsų, ką Jis darė ir tuomet, kai nugalėjo mirtį, pragarą, ligą ir kapą!

¹⁹⁹ Šis Kristus, šis “Jis”, Jis yra Tas, kuris jumyse. Jis yra Kristus. Kaip Jonas sakė: “Tas, kuris jumyse, yra didesnis už tą, kuris pasaulyje”. Tai buvo Kristus! Jis yra didesnis už visą pasaulį, nes Jis nugalėjo pasaulį, ir yra didesnis už visus tuos dalykus, nes Jis juos nugalėjo dėl mūsų. “Mes esame daugiau negu nugalėtojai per Tą, kuris mus pamilo ir atidavė Save už mus”, kad Jis galėtų sugrįžti ir daryti Savo darbus per mus, įrodyti mums, kad jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

Kai Jis buvo žemėje, Jis įrodė, kai buvo tarp žmonių, Jis buvo Mesijas. Jis galėjo atpažinti jų širdžių mintis. Ir Biblijoje pasakyta, Mozė sakė, jog “Jis bus pranašas”. Teisingai? Jis žinojo širdies paslaptis. Jis žinojo, kas tie žmonės. Jis žinojo, kas buvo blogai tiems žmonėms. Ar mes matėme tai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Kartas nuo karto!

²⁰⁰ Mes žinome, kad mirusieji buvo prikelti iš numirusių. Kai kurie iš jų buvo negyvi pusantros dienos. Tiesą sakant, numirė rytą, jie vežė atgal tą vakarą, keliavo visą naktį; o kitą dieną apie pusiaudienį ar truputėlį po pusiaudienio atvyko ten, kur stovėjo ta palapinė. Miręs vaikelis, atšalęs, gulėjo ant motinos rankų. O Viešpats Dievas pratarė Gyvybės Žodį ir tas vaikelis sušilo, pradėjo verkti; perdaviau jį į motinos rankas.

201 P. Stadklev, stovėjusi tenai ir pamačiusi, kas įvyko, dėl to ir ji pradėjo raudoti dėl savo vaiko, norėjo, kad aš skrisčiau į Vokietiją. Tačiau Viešpats pasakė: “Tai Mano ranka; nedrausk to”. Matote, būkite atsargūs.

Kai Jis liepė Mozei, pasakė: “Tark uolai”, nesuduok jai. Tai reiškė “kalbėk”, o ne suduok, suprantate. Tu turi paklusti, ką Jis liepia daryti. “Bet joks žmogus nieko negali padaryti iš savęs”, pirmiausia jis turi išgirsti tai iš Dievo.

202 Taigi Dievo Žodis žadėjo, kad Jis gyvens. Ir dėl to, kad Jis gyvena, jūs gyvenate. Jis žadėjo, kad: “Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite. Tą patį, netgi dar daugiau darysite, nes Aš einu pas Tėvą”. Jis viską nugalėjo. Jis yra Tas, kuris sustabdė. . .

Jis yra Tas, kuris sukūrė tas voveres. Tai įvyko du kartus. Kartą tai įvyko tavo vietovėje, Charli. Ir įvyko—įvyko tenai, kai broliai, Brolis Fredas, Brolis Banksas ir kiti buvo tenai su mumis.

203 Tai įvyko Vokietijoje, kai tie penkiolika burtininkų, man iš abiejų pusių, pasakė. . . Nes Billis ir Brolis Arganbrightas neleido jiems—jiems pasimatyti su manimi, tada jis pasakė: “Ką gi, mes padarysime taip, kad palapinė bus nupūsta”. Ir jie susėdo tenai, kerėjo ir šaukėsi savojo dievo, velnio, ir atūžė audra. Tenai buvo apie trisdešimt tūkstančių, keturiasdešimt tūkstančių vokiečių, ir ta palapinė kilnojosi aukštyn žemyn *šitaip*.

Paskui jie nukirpo, pasiėmė žirkles ir nukirpo plunksną ir nukreipė ją atgal, *šitaip*. Ir kalbėjo, darė visus tuos kerėjimus ir kalbėjo tuos tris šventus žodžius: “Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia; lu-lu-lu-lu-lu-lu! Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia; lu-lu-lu!”

204 Tęsė tai ir iš tiesų atūžė audra. Žinoma. “Jis yra oro jėgų kunigaikštis”, šėtonas. Ir jie iškvietė audrą. Taigi net ta didžiulė palapinė, taip išskleista, o tai bent, ji būtų uždengusi miesto kvartalą; ji buvo taip pastatyta, pastatyta iš medinių stulpelių, o iš viršaus pritvirtintas brezentas. Vėjas iš apačios pakėlė ją, *šitaip*. Siautė vėjas, žaibavo žaibas, o aš toliau pamokslavau.

205 Ir, o, jie dar stipriau kerėjo, tęsė ir tęsė, kartodami tuos šventus žodelius, jie kalbėjo: “Trys aukšti šventi žodžiai: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia”, štai taip iš abiejų pusių. Paskui mačiau, kaip jis nusilenkė, apsuptas demonų, bet nesurištas.

206 Ir tariau broliui Lowsteriui: “Neverskite šito”.

207 Pasakiau: “Broli Arganbrightai, tiesiog melskitės”.

208 Pasakiau: “Viešpatie Dieve, dangaus ir žemės Sutvėrėjau, Tu atsiuntei mane čia. Aš įkėliau koją į šią vokiečių žemę Jėzaus Kristaus Vardu, nes Tu mane čia atsiuntei. Ir tas debesis neturi galios man. Neturi, nes aš pateptas ir atsiųstas čia šių žmonių išgelbėjimui”.

“Įsakau jums Jėzaus Kristaus Vardu: pasitraukite iš čia”.

209 Ir sudundėjo griaustiniai: “Dun! Dun! Dun!”—nuūžė “grrrrrrrr”, ir išsisklaidė, tiesiai virš palapinės, nuskriejo atgal; ir nušvito saulė.

210 Per dešimtį minučių prie altorių susirinko apie dešimt tūkstančių, šaukiantys pasigailėjimo, išvysti Dievo galią. Kodėl? “Didesnis yra Tas, kuris jумыse, už tą, kuris pasaulyje”. Suprantate?

211 “Didesnis yra Tas, kuris jумыse, už tą, kuris pasaulyje”. Suprantate, pasiligojimas, o, broli, sese, mes visiškai neturime dėl ko jaudintis. Didesnis yra Dievas, o Jis yra jумыse. Ar tikite tuo? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

212 Na aš jau labai užlaikiau. Jau beveik penkiolika po devynių. Ir žinau, jog šie žmonės turi nuvažiuoti ilgą kelią.

Nulenkime galvas minutėlei.

213 O Tėve Dieve, Tu žinai dėl Kolorado. Tu žinai, kad tie dalykai yra tikri. Ir aš kalbu tai Tavo šlovei, kad šie žmonės sužinotų. Po visų mokslinių įrodymų, iš nuotraukų ir Šventosios Dvasios darbų. Ir, Viešpatie, Tu žinai, kad Jis. . . tai aš aiškiai išdėsdčiau žmonėms ir visuomet taip darau, taip yra, nes Tu tai pažadėjai. Ir Tu esi čia, mėgindamas ką nors surasti, per ką Tu galėtumei Save patvirtinti, kad leistumei kitiems pamatyti, jog Tu gyvas, ir Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Meldžiu Tavęs, Viešpatie, būki gailėstingas, veski ir nukreipki mus mūsų mintyse.

214 Čia yra sėdinčių ligotų ir kenčiančių. Čia gali būti tokių, kurie gali mirti, jei negaus pagalbos iš Tavęs. Daugelis iš jų, galbūt, yra kelio pabaigoje, kur gydytojai bejėgiai padėti. Tu esi Dievas ir Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ir Tavo Buvimas yra čia.

215 Ir, Viešpatie, mes nežinome, koks bus tas Trečias Traukimas, kaip Tai minėjome. Aš to nežinau. Tačiau mes žinome viena—kad Pirmasis Traukimas buvo tobulumas. Antrasis Traukimas, tai penktoji, buvo malonė.

Ir, Dieve, meldžiu, jog šį vakarą Tu apreikštumei Save mums, kad po šių dalykų sakytume: “Tas, kuris jумыse!” O Tu sakei: “Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite”, ir sakei, jog Tu nieko nedarei, kol Tėvas Tau neparodė.

216 Ir mes matėme, ką Tu padarei, kai Tu galėjai pasakyti apaštalui Petru, kas jis, koks jo tėvo vardas. Pasakei, kokia buvo Natanaelio misija, kaip jis tenai atėjo, kur jis buvo prieš tai, ką padarė. Papasakojo moteriai prie šulinio apie jos nuodėmes ir kas ji tokia, gyvenanti ir svetimaujanti su tais šešiais vyrais; penkis turėjusi, o tas, su kuriuo gyvenanti, ne jos vyras. Tu esi tas pats Dievas. Tu sakei. . .

217 Bartimiejus buvo aklas, kai stovėjo tenai; tačiau savo širdyje jis turėjo regėjimą, jis galėjo matyti; kad kai Jehova pasireiškė

Jėzaus Kristaus Sūnystėje, Jis sugebėjo pažinti jo šauksmą. Ir jis sušuko: “Tu Dovydo Sūnus, pasigailek manęs!” Ir tai sustabdė Jį, Jis atsisuko ir išgydė jį, o Tėve, sakydamas, kad jo tikėjimas jį išgelbėjo.

²¹⁸ Ta moterėlė, serganti mažakraujyste, dėl to kraujavimo pasikeitė gyvenimas, daugelį metų jis nesiliovė. Ji išleido visus savo pinigus gydytojams, bet nei vienas iš jų jai negalėjo padėti. Ji atėjo į vieną Tavo surinkimą, kai Tu kalbėjaisi su tuo žmogumi tenai, Galilėjoje, kai buvai kelyje į Jajiro namus. Ta moterėlė tarė savo širdyje, nepagrįsdama jokia Rašto vieta: “Jei tik galėčiau prisiliesti prie Jo drabužio, aš—aš tikiu, jog pasveiksiu”. Ir jos troškimas buvo išpildytas, kai ji prisilietė prie Jo drabužio. Ir Tu pasakei jai, jog jos tikėjimas tai padarė, nusakė jos negalią ir ji pasveiko.

²¹⁹ Mums Žodyje pasakyta, jog Tu esi Aukščiausias Kunigas, kuris esi Aukštybėse, gyvenantis, kad tarpininkautumei. Ir—ir taipogi, kad Tu, būdamas Aukščiausiu Kunigu šiuo metu, galėtumei būti paliestas mūsų negalių. Viešpatie Dieve, suteik tai kiekvienam žmogui, esančiam čia šį vakarą, tegu. . . turi tą privilegiją prisiliesti prie Tavęs šį vakarą, didžiojo Aukščiausiojo Kunigo, ir kad pasveiktų. Dievo Šlovei prašau to Jėzaus Vardu. Amen.

²²⁰ Na aš ne. . . Ar yra maldos kortelės? Aš—aš sakiau Billiui ne. . . ar kas nors turi maldos korteles? Viskas gerai, gerai, aš liečiau jam nedalinti jų. Pamaniau, jog galbūt šiek tiek užtęsiu, kai aš. . . o, aš tiesiog tiek daug kalbu. Bet, pažvelkite, matote, ir jūs man sakėte, kai aš pasakiau: “Aš pasistengsiu pabaigti aštuntą trisdešimt”, jūs juokėtės, ir aš—aš supratau, jog jūs žinote, koks reikalas. Aš—aš. . . bet aš—aš myliu jus. Suprantate?

²²¹ Ką, ką aš stengiuosi daryti, visuomet stengiausi, bičiuli; niekuomet niekam nesakyti: “Brolis Branhamas tai padarė”. Brolis Branhamas nieko negali padaryti. Suprantate? Tai Jėzus Kristus. Ir Tas, kuris manyje, yra jumyse. Jūs tiesiog turite tikėti. Argi tai ne tiesa? Suprantate? Tas, kuris jumyse, didesnis už jūsų ligą.

²²² Dabar kiek čia esančių žmonių turi ligą kūne, nepažįsta manęs, bet jūs tikėkite, kad turite pakankamą tikėjimą prisiliesti prie Aukščiausiojo Kunigo, pakelkite ranką, sakykite: “Aš tuo tikiu”? Gerai. O, čia praktiškai visur rankos. Gerai. Kiek čia esančių pažįsta mane ir žino, jog aš nieko nežinau, kokia jūsų reikmė, ir norite, jog Dievas jus paliestų? Pakelkite ranką. Matote? Matote? Gerai.

²²³ Tiesą sakant, šiuo metu aš nieko nežinau, kad kas nors iš čia esančių sirgtų. Bet šį berniuką, sėdintį čia, aš pažįstų. Aš meldžiausi už jį daugelį kartų. Negaliu prisiminti jo vardo, bet jis yra iš Kentukio. Jis visą laiką man rašo, asmeninis Brolio ir Sesers Woodsų, ir kitų draugas, atvyksta čia. Ir jis lankosi

surinkimuose ilgą ilgą laiką. Tai vienintelis žmogus, kurį aš pažįstu.

224 Na Broliui Dauchui, kiek man žinoma, viskas gerai arba jis čia nesėdėtų. Neseniai jis labai sirgo ir Viešpats jį išgydė.

225 Nepažįstu šio žmogaus. Ir nežinau, kieno šie ramentai; galbūt to žmogaus kėdėje. Aš—aš nežinau.

Ir aš—aš pažįstu daugelį jūsų. Bet Dievas Danguje žino, kad šiuo metu aš nežinau, ko jums reikia. Neturiu supratimo. Tai šiek tiek sunkoka Maldykoje, nes, matote, aš pažįstu daugelį žmonių.

226 Na štai kas. Kai prieinate iki to... Na aš ateinu čia ir kartais sakau: “Gerai, visiems išdalinsime maldos korteles ir išrikiuosime. Eisite ant pakyls”. Kai kas išeis... Dabar jūs negalite... .

Na, bičiuliai, atversiu širdį ir kai ką jums pasakysiu. Negalite to paslėpti. Tiesiog tai, ką jūs galvojate, aš žinau. Štai taip. Aš žinau, ką jūs galvojate. Suprantate? Ir kartais jūs sakote: “Broli, aš tikiu”. Na, gerai, jūs tikite tam tikru laipsniu. Suprantate? Suprantate? Aš žinau.

227 Ir kaip tik čia, na, dabar, kaip tik dabar ant manęs leidžiasi patepimas, jūs suprantate. Ir aš jaučiu tą pulsą kaip plakimą, suprantate, tvinkčiojimą iš įvairių pusių. Suprantate?

Bet dabar daugiau jokio netikėjimo. Tikėkite visa Žinia. Tikėkite Ja. Jei to nėra, jei to nėra parašyta Biblijoje, tuomet netikėkite tuo. Bet jei Tai yra Biblijoje, tuomet Šventoji Dvasia, kuri gyvena mumyse, yra skatinama pareigos įvykdyti tai, jei mes Tuo tikime. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

Žinau, tai sunku. Matote, niekas lengvai neateina.

228 Jam buvo sunku numirti, kad šitai galėtų būti pateikta jums. Sunku Jam buvo eiti į Kalvariją; Jis norėjo pasilikti, kad net raudojo: “Tebūnie ne Mano valia, bet Tavoji”. Matote? Matote? Jis nenorėjo iškelti; Jis buvo jaunas Vyras ir Jis turėjo brolius. Jis juos mylėjo taip, kaip aš myliu jus. Bet Jis—Jis negalėjo gyventi, kad ir kiti gyventų, todėl Jis numirė, kad mes galėtume gyventi. Tai nebuvo lengva. Jis turėjo tai padaryti. Pažvelkite, kokia mirtis laukė Jo: “Tėve, ta valanda išmušė, ar turiu melstis, kad Tu paimtumei šią taurę nuo Manęs? Ne”. Jis nenorėjo to daryti; Jis norėjo, kad Dievo valia būtų įvykdyta.

229 Na, žiūrėkite, jei tik jūs tikėsite tuo pačiu! Dabar ne—ne—netemdykite To nė menkiausiu šešėliu. Tiktai tikėkite. [Broliis Branhamas keletą kartų subeldžia į katedrą—Red.] Visiškai tikėkite tuo. Neabejokite. Tikėkite tuo.

230 Jei aš kviečiu žmones į maldos eilę ir sakau: “Gerai, dabar šis žmogus, jūs žinote, kad aš jūsų nepažįstu”.

231 “Na, tai tiesa, Broli Branhamai”.

232 Tuomet tu pagauni, kai kažkas sako: “M-hm, bet jis skaito tai, ką jie užrašė maldos kortelėje! Telepatija!” Tikrai taip sako.

233 Tuomet aš sakau: “Gerai, ši sekmadienį mes nedalinsime maldos kortelių. Noriu, kad atsistotų visi nečionykščiai, nebuvę čia anksčiau”. Suprantate? Ir—ir tuomet Šventoji Dvasia apsigrėžia ir atpažįsta viską, kas juose. Suprantate? Ar tai tiesa? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jūs matėte abu atvejus.

234 “O, nagi ten kažkas ne taip”. Suprantate? Suprantate? Nėra, nėra būdo, tu—tu—tu negali. . . Suprantate, kol šėtonas gali užvaldyti, jis privers jus patikėti bet kuo.

Ir jis parodys jums kiekvieną mano klaidą, o aš daugybę jų darau, kurias jis gali jums parodyti. Tačiau nežiūrėkite į jas! Nežiūrėkite į jas. Aš esu žmogus. Suprantate? Bet, atminkite, šis Dievo Žodis yra Tiesa ir aš stengiuosi Juo gyventi.

235 Jei aš eisiu ir darysiu ką nors bloga, kas nebus teisinga,—nuodėmiausiu, gersiu ar rūkysiu, ar—ar darysiu tai, kas nėra teisinga, jūs—jūs ateisite ir išbarsite mane, nes to—to neturi būti. Tuomet aš—aš jau geriau paliksiu šį pasaulį. Aš ne. . . Aš noriu išeiti prieš tam įvykstant. Suprantate? Aš nenoriu to daryti.

236 Bet kolei aš stengiuosi gyventi teisingai ir daryti, kas teisinga, suprantate, ir stengiuosi gyventi taip, kaip turi gyventi Krikščionis, tuomet tegu Dievas priima Savąjį Žodį ir išgirsta mane ginantį Jį. Nors Jis kainavo man tiek daug draugų ir pasaulio populiarumą, ir panašius dalykus, ir daugelio nekenčiamas, išvarytas iš denominacijų, vis tiek aš noriu būti ištikimas šiam Žodžiui. Tai Dievo Žodis ir aš myliu Dievą. Taigi tai—Dievo Žodis ir aš—aš jums sakau, jog: “Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius”, ir Jis dabar yra mumyse. O jeigu. . .

237 Na, jei Šekspyro gyvenimas būtų manyje, gyventų manyje, jei Šekspyras gyventų manyje, argi aš nedaryčiau Šekspyro darbų? Jei Betovenas būtų manyje, argi aš nedaryčiau Betoveno darbų? Jei Dilindžerio dvasia būtų manyje, jei Dilindžeris gyventų manyje, argi aš nebūčiau Džonas Dilindžeris? Jei Betovenas būtų manyje, argi aš nebūčiau Betovenu? Suprantate? Jei Kastro būtų manyje, aš būčiau Kastro? Suprantate?

Ir jei Jėzus Kristus yra manyje, Jo darbus aš darysiu, nes tai yra Jis. Argi Jis nesakė, kad vyks tie patys dalykai? Suprantate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

238 Na ką gi Jis darytų, jei stovėtų čia, jei Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius? Jis pasakytų: “Aš galiu daryti tik tai, ką Tėvas Man parodo”. Ar tai tiesa? Na šitaip Jis padarė vakar.

Taigi ar Jis tas pats? Kaip dėl ligų? Jūsų kaina jau užmokėta. Kiekvienas iš jūsų jau yra išgydytas nuo to, kuo sergate. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Dėl to. . . Kiekvienam iš jūsų atleista, bet jūs turite tai priimti. Kiekvienas iš jūsų yra išgydytas, bet jūs turite tai priimti.

239 Dabar, kad įrodytume, jog Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jei Jis būtų čia stovėjęs, Jis nebūtų galėjęs jūsų išgydyti, tikrai, dėl jūsų netikėjimo. Jūs turėtume patikėti, lygiai kaip turite patikėti dabar. Būtų buvę lygiai taip pat, suprantate. “Nes daug galingų darbų Jis nedarė Savąją dieną dėl jų netikėjimo”. Teisingai? Daug galingų darbų Jis negali daryti dėl netikėjimo.

240 Na kas galėjo *tai* išpranašauti? Dievas. Kas pasakė *šitai*? Dievas. Kas padarė *šitai*? Dievas. Kas pasakė, kur lokys, elnias, karibu elnias, visi tie kiti dalykai, ir septyni. . . visa—visa tai, kas įvyko? Kas gi tai pasakė? Jis, Kristus, kuris mumyse, Pats pranašaudamas per mus, apreiškdamas Save, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

Kas sustabdė tuos vėjus? Kas sutvėrė tas voveres? Vis Tas pats, kuris sutvėrė aviną Abraomui, kai jo. . . pavadino Jį “Jehova-Jire”. Tie sudėtiniai atpirkimo vardai vis dar tinka Jam. Jis vis dar Jehova-Jire, “Viešpats gali Pats Sau parūpinti Auką”.

241 Dabar aš—aš noriu iš kiekvieno jūsų visiško nuoširdumo. Jei jūs išties tikėsite iš visos širdies, nebebus tarp mūsų silpnų žmonių dar nespėjus laikrodžio rodyklei pajudėti per penkias minutes. Nebeliks žmogaus, negalinčio atsistoti, jei tik jūs tuo tikėsite. Ar tikite?

242 Dabar tik pasižiūrėkime, ar Jis ateis pas mus ir apreišk Save, kai nulenksime galvas.

243 Viešpatie Jėzau, dabar Tu padėki man. Ir aš paklusu Tau, Viešpatie, taip, kaip tik sugebėsiu. Atleiski mano nuodėmes ir nusizengimus. Meldžiu Jėzaus Vardu. Amen.

244 Dabar imkime iš šios pusės, ką nors iš čia. Tikėkite, turėkite tikėjimą, neabejokite! Kas nors, kas nepažįsta manęs, jei imanoma. Negaliu pasakyti, kur vyksta regėjimas. Tiesiog turiu Tai stebėti. Ir kai Tai įvyksta, tuomet jūs žinote tai, ar tai tiesa, ar ne. Jūs tik tikite ir neabejojate. Jei Jis tai padarys, ar tikėsite, suprantate, po viso to, kas šiandien buvo padaryta? Suprantate? Tiesiog priimkite išgijimą, suprantate. Sakykite: “Viešpatie, aš dabar prisiliečiu prie Jėzaus Kristaus. Aš tikiu”. Na tegu Dangaus Dievas tai suteikia.

245 “Didesnis yra Tas, kuris jumyse, Kristus, už tą, kuris pasaulyje”. Na surinkime, kur mes prie Jo prisiliečiame, Jis atspindi Save; kai ta moteris prisilietė prie Dievo, per Kristų, atsispindėjo jos reikmės.

246 Dabar matau čia, prie kampo, atrodo, jog vyras, jis labai rimtas. Ne, ne taip. Tai moteris meldžiasi už vyrą, o vyro čia nėra. Bet tai moteris. Matau, kad ta moteris. . . Tai jos—jos tėvas ir jis miršta nuo vėžio. [Brolis Branhamas stabteli—Red.] Ir labai rimtai. To vyro čia nėra. Jis kitoje vietoje. Tai netgi ne šioje vietovėje. Tai yra, jis yra Džordžijoje. [Brolis Branhamas stabteli.]

Tiesiog melskitės toliau. Dabar tikite visa savo širdimi? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Melskitės toliau, suprantate.

Tos moters, kuri meldžiasi, vardas yra p. Jordan. Ji ne iš Džordžijos. Ji iš Šiaurės Karolinos. Jei tai tiesa, ponia, atsistokite. Gerai, visa tai tiesa. [Sesuo sako: “Dėkui Dievui! Dėkui Dievui!”—Red.] Ar meldėtės dėl to? [“Taip, pone; mano tėvelis”.] Gerai. Gerai. [Sesuo toliau aiškina apie savo tėvą.]

Ar tikite, kad: “Tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje”? [Sesuo sako: “Tikiu”—Red.] Ar tikite, kad Tas, kuris . . .

²⁴⁷ Paklauskite, štai dar kai kas. Savo jaunystėje turėjote gerą apmokymą ar kažkas panašiai, nes atrodo, jog jūs turėjote reikalų su kažkia krikščioniška . . . Ar jūsų tėvas ne tarnautojas ar kažkas panašiai, kažkas iš jūsų giminių ar panašiai? [Sesuo sako: “Mano vyras”—Red.] Jūsų vyras, štai kas. Matau, kaip kažkas, stovintis greta jūsų, skelbia Evangeliją, ir jūs esate bažnyčioje. Jis susijęs su jumis. [“Garbė Viešpačiui!”] Gerai, štai kas.

Na šios damos aš nepažįstu, bet Dievas pažįstą šią moterį.

²⁴⁸ Taigi, ar turite savo pinigineje mažą nosinaitę ar dar ką nors? Gerai, tuomet jūs . . . Kai atsisėsite, uždėkite rankas ant nosinaitės ir neabejokite, Tas, kuris jumyse, yra didesnis už tą, kuris žudo jūsų tėvelį. Tikėkite visa širdimi, bus taip, kaip tikite.

²⁴⁹ Dabar noriu jūsų kai ko paklausti. Nepažįstu tos moters. Kiek suprantu, tai pirmas kartas, mano manymu, kai ją matau. Bet ji yra beviltiškos būklės, meldžiasi. Ir tas pats Dievas, kuris atsisuko ir pasakė tai moteriai dėl kraujavimo, yra tas pats Dievas, kuris yra čia, parodantis, jog Tas, kuris jumyse, nugalėjo pasaulį. Jūs tikite? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jei tik turite tikėjimą, neabejokite.

²⁵⁰ Kalbant apie vėžį, vėl matau tą juodą šešėlį. Jis virš moters, sėdinčios štai čia. Jai gerklės vėžys ir jos padėtis bloga. Ir už ją meldėsi, ji mėgino priimti išgijimą. P. Burton, jei tik tikėsite! Nepažįstu šios moters. Bet jei jūs tikėsite visa širdimi . . . Tikrai, dalykas . . .

Leiskite jums paaiškinti, ką stengiatės padaryti. Jūs praradote dėl to balsą ir stengiatės melstis, kad balsas sugrižtų. Ar tai tiesa? Pamojuokite ranka *šitai*p. Na ta moteris man nepažįstama. Aš jos nepažįstu. Matote ją? Teisingai. Taip, ji ten. Matote? “Didesnis Tas, kuris jumyse, tikėjimas, kuris gali prie Jo prisiliesti, už tą, kuris jūsų gerklėje”.

Tikite visa širdimi? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

²⁵¹ Sesuo Larsen, aš ją pažįstu. Ji namo, kuriame gyvenu, savininkė. Bet, Sese Larsen, jūs buvote pas gydytoją ar panašiai, kažkas kita. Jūs rengiatės operacijai. Teisingai. Argi tai ne tiesa? Didesnis yra Tas, kuris jumyse, Sese Larsen, už tą,

kuris pasaulyje. Jėzus pasakė: “Aš buvau keleivis, ir jūs Mane priėmėte. Kiek kartų tai padarėte vienam iš mažiausiųjų, Mano mažiesiems, Man padarėte”.

O Dangiškasis Tėve, būk gailestingas!

252 Ką manote? Jūs taip pat rengiatės operacijai. Jūs man nepažįstama. Ar tai tiesa? [Sesuo sako: “Taip”—Red.] Jūs ne vietinė. [“Aš jus pažįstu, bet jūs manęs ne”.] Jūs mane pažįstate, bet aš jūsų nepažįstu. [“Jūs manęs nepažįstate”.] Bet Dievas jus pažįsta. Jūs tikite tu? [Taip, tikiu”.] Jūs rengiatės operacijai. Jūs gyvenate ne čia. Jūs gyvenate netoli Bedfordo, Springvillio, kažkur . . . Štai kur, Springvillyje. P. Burton . . . Ne, ne, atleiskite, ne tai norėjau pasakyti. P. Parker, toks jūsų vardas. Ar ne taip? Didesnis yra Tas, kuris jумыse, už tą, kuris mėgina jus nužudyti. Teisingai? Ar tikite visa širdimi? Tuomet jums nebereikės operacijos, jei tikėsite.

253 Ką manote apie visa tai, sese? Aš nepažįstu jūsų. Jūs man nepažįstama. Ar tikite, kad aš esu Jo pranašas? [Sesuo sako: “Aš tuo tikiu”—Red.] Jūs tikite. Dėkoju. Dievas tai įvertins. Jūs esate p. White. Jūs atvykote iš Fort Wortho, Teksaso. Jus kamuoja raumenų liga, nervinė būklė. Jums labai blogai. Jums nebėra jokios vilties, kol tu rūpinasi medicinos mokslas. Jūsų vyras, jis turi dvasinę reikmę, dėl ko meldžiasi. Jūs turite sūnų, negaluoja jo nugara ir širdis. Ant jo kelių jūsų berniukas. To berniuko tam tikra kalbėseną, dėl ko jūs meldžiatės. Jei tai tiesa, pakelkite ranką. [Vyras sako: “Teisingai. Tai mūsų reikmės”.]

“Didesnis yra Tas, kuris jумыse, už tą, kuris pasaulyje”. Ar tikite tu? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Iš visos širdies? [“Amen”.] Tikrai iš visos? [“Amen”.]

Dabar nulenkime galvas.

254 Dabar Jis nuėjo per salę. Jis įrodė jums, kad Jis yra Dievas. “Didesnis Tas, kuris jумыse, už tą, kuris pasaulyje”. Tai Viešpats Dievas. Taigi Tas, kuris jумыse, Jis teturi pirmenybę. Tegu paskutinis žodis būna Jo, to, ką jūs . . .

Štai dabar tarkite savo širdyje, jei tik galite, iš visos širdies, ir tikėkite tu: “Ligos mano kūne nebėra”. Suprantate? “Manęs jau nebekankina liga. Aš jau nebesergu. Tas, kuris manyje, didesnis už tą, kuris mano kūne. Tas, kuris mano širdyje, didesnis už tą, kuris mano kūne. Taigi Tas, kuris mano širdyje, sukūrė Dangų ir žemę. Mano kūnas buvo paveiktas šėtono, bet aš esu Šventosios Dvasios buveinė. Todėl, šėtone, aš įsakau tau palikti mano kūną. Jėzus Kristus Vardu, išėik iš manęs”. Suprantate? Jūs tikite tu? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

Dabar visi melskimės patys, kiekvienas, kol aš melsiuosi už jus.

255 Visagali Dieve, Dangaus ir žemės Sutvėrėjau, gyvybės Kūrėjau, širdžių paslapčių Atskleidėjau, Tu sakei: “Dievo Žodis

aštresnis už dviašmenį kalaviją, ir netgi yra proto minčių Atpažintojas”.

²⁵⁶ Dėl tos priežasties, kai Žodis tapo kūnu, pažino, ką jie galvojo, Jis suprato jų mintis. Jis buvo Žodis, o Žodis žinojo jų širdžių mintis.

Ir tas Žodis vis dar yra tas pats Žodis. O ši vakarą mes matome, kaip Jis atveria Save mumyse po dviejų tūkstančių metų, nes Jis užrašė Tai popieriuje ir štai patvirtina tai, parodo, jog tai teisinga.

²⁵⁷ Štai čia guli nosinaitės. Visur yra ligonių. Meldžiu, kad didi Šventoji Dvasia, esanti čia, parodanti šiuos dalykus, pasakanti šiuos dalykus, niekada neklusta, tikra tiesa, nė karto Ji negali suklysti, nes Tai yra Dievas. Tepatepa Jis šias nosinaites Savo Buvimu ir teišgydo kiekvieną ligonį, ant kurių jos bus uždėtos. Dievas, Kuris gyvas po dviejų tūkstančių metų, gali formuoti Save nusidėjėlių, kurie buvo atpirkti malone ir tikėjimu, širdyse, ir gali tarti Savo Paties Žodžius mirtingųjų lūpomis ir stebėti tai įvykstant lygiai taip, kaip Jis žadėjo.

²⁵⁸ O Viešpatie Dieve, prašau Tavęs, būki mums gailestingas. Ir tegu kiekvienas vyras ar moteris, esantys čia, kurie kuo nors serga ar kenčia; ir kaip Mozė stojo užtarti žmones, šįvakar aš dedu savąją širdį priešais Tave, Viešpatie. Ir visu tikėjimu, kuri turiu, kuris Vavyje, kuri Tu davei man, aš duodu jiems. Kaip Petras sakė prie Gražiųjų vartų: “Ką turiu, tą duodu. Jėzaus Kristaus iš Nazareto Vardu kelkis ir vaikščiok”. Tas žmogus buvo luošas ir—ir dar kelias sekundėles buvo silpnas, bet, jiems belaikant jį, jo kulkšnys sustiprėjo. Ir jis įėjo į Viešpaties Namus pasišokinėdamas, šlovindamas ir garbindamas Dievą.

²⁵⁹ Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius. O Jo apaštalai sakė: “Tai, ką turiu, duodu tau”. Tai buvo tikėjimas. Ir aš sakau: tai, ką turiu, duodu šiai auditorijai! Jėzaus Kristaus iš Nazareto Vardu išsižadėkite savo ligų, nes didesnis yra Tas, kuris jumyse už velnią, kuris stengiasi pasiimti jūsų gyvenimą. Jūs esate Dievo vaikai. Jūs esate atpirkti.

²⁶⁰ Aš įsakau, kad šėtonas paliktų šiuos žmones. Tegu Dievas, Kuris aną dieną nuginė tą vėtrą, Dievas, Kuris nuramino vėjus ir bangas, tegu Jis pasirūpina, kad kiekviena šių žmonių liga išnyktų ir Kristaus jėga pasireikštų jų gyvenimuose šią valandą. Teatgailauja kiekvienas nusidėjėlis. Tegu kiekvienas žmogus, dar neprišartinęs prie Tavęs, tai padaro kaip tik dabar. Tebūna taip Jėzaus Kristaus Vardu.

²⁶¹ Aš, kaip jūsų pastorius, jūsų brolis, visu turimu tikėjimu prašiau Dievo suteikti tai jums. Aš tikiu, jog gavau tai, ko prašiau. Na, o jei jūs tikėsite tuo drauge su manimi; tuo tikėjimu, kokį turiu aš, duodu jums šią valandą.

O dabar Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Vardu išsižadėkite savo nelaimių, savo ligų ir tarkite joms: “Turite išeiti”, nes jūs

turite tikėjimą, plus mano tikėjimas, su Jėzaus Kristaus jėga, Kuris visur esantis ir yra čia, kad patvirtintų ir įrodytų, jog Jis yra čia, dabar išgydys jus.

²⁶² Ar tikite tuo, ponია, gulinti toje lovelėje? [Sesuo sako: “Tai tiesa”—Red.] Nors jūsų raumenys tokie, kaip jie vadina, sklerozė, ir panašiai, jūs galite vaikščioti, jei tik pamėginsite. Kelkitės, Jėzaus Kristaus Vardu. Padėkite jai. Štai ji eina. Argi netikite? Visi kiti, atsistokite, jei tikite. Tikėkite! Jos kulknys įgavo jėgos.

Dabar pakelkime rankas ir šlovinkime Jį.

²⁶³ Didis Jehova Dieve, Jėzaus Kristaus Vardu mes pavedame save Tau išgydymui. Amen.

TAS, KURIS JUMYSE LIT63-1110E
(He That Is In You)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1963 m. lapkričio mėn. 10 d. sekmadienį vakare, Branhamo bažnyčioje Džefersonvilio mieste, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2000 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org